ពិធីពុទ្ធាភិសេក

THE CEREMONIAL BLESSING OF THE BUDDHA’S STATUES

រៀបរៀងដោយ

អគ្គទត្តោ. គល់-សុភាព

ព.ស ២៥៦៣ គ.ស ២០១៩

ពិធីពុទ្ធាភិសេក

THE CEREMONIAL BLESSING
OF THE BUDDHA'S STATUES

រៀបរៀងដោយ

អគ្គទត្តោ. **គល់~សុភាព**

ព.ស. ២៥៦៣ គ.ស. ២០១៩

សម្រាប់ជាធម្មទាន

ប្រវត្តិសៀវភៅ

ឈ្មោះសៀវភៅ	:	**ពិធីពុទ្ធាភិសេក**
អ្នករៀបរៀង	:	ភិក្ខុ អគ្គទត្តោ. **គល់-សុភាព**
ស្ថានទីធ្វើ	:	វត្តតបោស្សសាន (ព្រៃស្នាច់), ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង
កាលបរិច្ឆេទធ្វើ	:	ខែមិថុនា គ.ស. ២០១៩, ព.ស. ២៥៦៣
អ្នកជួយពិនិត្យ	:	គុណម្ចាស់ ម៉ោល-សារុន & ឧបាសិកា ហង្ស-សុខា
អ្នកវាយអត្ថបទ	:	ភិក្ខុ អគ្គទត្តោ. គល់-សុភាព
ពិនិត្យលើកទី២	:	ថ្ងៃទី២២ ខែកុម្ភៈ គ.ស. ២០២១, ព.ស. ២៥៦៤
ទីតាំងពិនិត្យ	:	វត្តនាគគិរី (ភ្នំរោងដំរី) ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង
គេហទំព័រ	:	E-mail: kolsopheap839@gmail.com
		Facebook : Kol Sopheap &
		Page : Kol Sopheap - គល់-សុភាព
Contact	:	088 26 94 695 / 016 75 30 89

អារម្ភកថា

សៀវភៅនេះខ្ញុំចងក្រងជាសេចក្តីសង្ខេប តាមដំណើរពុទ្ធប្បត្តិ ត្រង់ចំណុចព្រះអង្គផ្ចាញ់មារនិងត្រាស់ដឹង ដើម្បីជាក្បួនសម្រាប់ប្រើការក្នុងពេលធ្វើបុណ្យពុទ្ធាភិសេក ជាពិសេសសម្រាប់លោកអាចារ្យអ្នកដឹកនាំកម្មវិធី ទៅតាមសម័យកាលបច្ចុប្បន្ន ។ មូលហេតុនាំឲ្យខ្ញុំរៀបរៀងសៀវភៅនេះឡើង ព្រោះថ្ងៃមួយក្នុងពិធីបុណ្យចម្រើនព្រះជន្ម និងពុទ្ធាភិសេក នៅជិតផ្សាររមាស, ខ្ញុំត្រូវបានគេពឹងឲ្យជួយដឹកនាំធ្វើពុទ្ធាភិសេក នៅខាងដើមបឋមយាមនៃរាត្រី ។ ការធ្វើនោះមិនបានប្រពៃសព្វគ្រប់ទេ ព្រោះមិនជំនាញនិងគ្មានក្បួនជាប់តាមខ្លួន ម្យ៉ាងទៀតវាជាកិច្ចរបស់លោកអាចារ្យ ។ ព្រោះការណ៍នោះជាបច្ច័យ ទើបខ្ញុំសម្រេចចិត្តធ្វើក្បួនពុទ្ធាភិសេកសង្ខេបនេះឡើង ដើម្បីជាឯកសារដល់ជនច្រើនគ្នា ព្រោះថាក្នុងបច្ចុប្បន្នសម័យនេះ ពុទ្ធបរិស័ទខ្មែរយើងជាច្រើនតែងនិយមធ្វើបុណ្យពុទ្ធាភិសេក ភ្ជាប់ជាមួយបុណ្យចម្រើនព្រះជន្ម គម្រប់ខួប ឆាកបង្សុកូលជង ។ បើយើងបានចេះស្ទាត់ដោយល្អឬមានក្បួននេះជាប់តាមខ្លួន ការធ្វើនោះនឹងប្រព្រឹត្តទៅដោយរលូន ។

ក្នុងពេលប្រារព្ធពិធី លោកអាចារ្យ គប្បីដឹកនាំពុទ្ធបរិស័ទឲ្យសូត្របាលីនិងសេចក្តីប្រែ ទៅតាមសង្កាត់នីមួយ ៗ ។ បើមានពេលច្រើនគួរពោលគាថា ឬកំណាព្យផ្សេងៗទៀត ដែលទាក់ទងនឹងគុណព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ ត្រង់ **បកិណ្ណកធម៌** នៅផ្នែកខាងក្រោយក៏បាន

ដើម្បីនាំឲ្យកើតកុសលសោមនស្សក្រាន់តែក្រៃលែង ។

ខ្ញុំគិតថាសៀវភៅនេះនៅខ្វះចន្លោះច្រើន គឺថាមិនទាន់គ្រប់ជ្រុងជ្រោយក្នុងកិច្ចនៃពុទ្ធាភិសេកទាំងមូលទេ ដូច្នេះសូមអស់លោកជាធម្មកោវិទ ដែលឈ្លាសប្រតិពលក្នុងពិធីកម្មនេះ ជួយកែសម្រួលនិងថែ្លលែលកយ៉ាងណាឲ្យស័ក្តិសមក្នុងកម្មវិធី ប្រព្រឹត្តទៅយ៉ាងប្រពៃដោយខ្លួនឯងផងចុះ ដើម្បីជាទីនាំមកនូវសេចក្តីជ្រះថ្លាចម្រើននូវកុសលដល់ម្ចាស់ដើមបុណ្យនិងពួកពុទ្ធបរិស័ទ ។

ជាទីបញ្ចប់នេះ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណ ដល់លោកអាចារ្យក្មេង **ហេង-ជុំនិត** បានផ្តល់ឯកសារមួយចំនួនដែលពាក់ព័ន្ធ និង ឧបាសក **សែម-ឃុិន** ជួយផ្តល់យោបល់ ព្រមទាំង គុណម្ចាស់ **ម៉ោល-សារុន** និង ឧបាសិកា សារទេសិកា **ហង្ស-សុខា** ដែលបានជួយពិនិត្យអក្ខរាវិរុទ្ធ ដោយយកចិត្តទុកដាក់ និងស្រលាញ់អក្សរសាស្ត្រខ្មែរ ។

សូមជនានុជនទាំងឡាយក្នុងកម្ពុជរដ្ឋ បានប្រសព្វនូវវឌ្ឍនធម៌ ហើយរួបរួមគ្នាលើកតម្កើងអក្សរសាស្ត្រ កសាងប្រទេសជាតិ និងព្រះពុទ្ធសាសនា ឲ្យបានចម្រើន ជាភិយ្យោភាពតរៀងទៅ ។

វត្តតបោស្នសាន (ព្រៃស្នាច់)
ថ្ងៃពុធ ទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០១៩
អគ្គទត្តោ. **គល់~សុភាព**
សមណនិស្សិតពុទ្ធិកសាកលវិទ្យាល័យព្រះសីហនុរាជ ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង

សេចក្តីផ្តើម

ពុទ្ធាភិសេក ជាពិធីបុណ្យមួយ ដែលពុទ្ធសាសនិកជននិយមធ្វើជារឿយៗដើម្បីរម្លឹកនូវការឈ្នះមាររបស់ព្រះបរមពោធិសត្វ និងការបានត្រាស់ដឹងជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធក្នុងលោក ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះទេ ពុទ្ធ -បរិស័ទយើងតែងភ្ជាប់បុណ្យពុទ្ធាភិសេកនេះ ជាមួយបុណ្យចម្រើនព្រះជន្ម ឆាកបង្សុកូល ទៀតផង ប៉ុន្តែពិធីនេះគេតែងប្រារព្ធនៅប្រហែលជាម៉ោង ៧ យប់ ។ ម្ចាស់បុណ្យបានរៀបចំបុស្បុកតូចល្មមនៅទីបំផុតរោងផ្នែកខាងលើ និងមានតម្កល់ព្រះពុទ្ធរូបអង្គថ្មី ឬព្រះបត់លើទីតាំងនោះផង ។ ខាងមុខពុទ្ធរូបផ្នែកខាងក្រោម មានរៀបចំគ្រឿងសក្ការបូជាផ្សេងៗមានផ្កាភ្ញី ទៀនធូប និងគ្រឿងក្រអូបជាដើម, ក្នុងសម័យទំនើបនេះ មានការតាក់តែងដោយភ្លើងពណ៌រំលេចរស្មីច្រើនប្រភេទនៅត្រង់បុស្បុកនោះផង ។

ជាដំបូង លោកអាចារ្យដឹកនាំពុទ្ធបរិស័ទដែលអង្គុយត្រៀបត្រាក្នុងរោងបុណ្យ សូត្រធម៌នមស្ការសង្ខេប ហើយប្រកាសពិធីកិច្ចនីមួយៗដែលត្រូវធ្វើ ។ នៅអមសងខាងបុស្បុក មានបុរសឈរកាន់គង និងខ្លះទៀតកាន់ខ្លុយ ឬស្នែង, មានស្រីកញ្ញា ៤ ឬ ៥ នាក់ស្លៀកពាក់ស្អាត ៗ ដូចគ្នាអង្គុយកាន់ជើងពានផ្កា ឯខាងក្រៅរោង មានបុរសចាំអុជកាំជ្រួច, គង ខ្លុយ ឬស្នែង និងកាំជ្រួច ត្រូវចាប់ផ្តើមបន្លឺឡើងព្រមគ្នា ក្នុងពេលដែលលោកអាចារ្យដឹកនាំស្រែកជ័យឃោសន៍និងបូជាផ្កាម្តង ៗ ។

ក្នុងពិធីនេះដែរ មានព្រះសង្ឃគង់នៅលើអាសនៈផ្នែកម្ខាងដើម្បីត្រៀមសូត្រធម៌មាន ជយបរិត្តគាថា និង ពុទ្ធជយមង្គលគាថា ជាដើមក្នុងពេលលោកអាចារ្យធ្វើចប់កម្មវិធីមួយវគ្គៗ ។

តាមសៀវភៅ " **ពុទ្ធាភិសេក** " របស់សម្ដេចសង្ឃរាជ **ជួន ណាត** បានពន្យល់ថា " ការស្រោចស្រព ឬជជុះរលាស់ ប្រោះព្រំនូវសុគន្ធវារីថ្វាយព្រះពុទ្ធរូបដែលទើបសាងថ្មី ហៅថា ពុទ្ធាភិសេក "។ លោកបន្ថែមថា ពិធីនេះជាប្រពៃណី ដែលពុទ្ធបរិស័ទបានធ្វើអស់កាលយូរអង្វែងហើយជាប់មានដរាបដល់សម័យយើងសព្វថ្ងៃ ។ បណ្ឌិតអ្នកប្រាជ្ញពុទ្ធ-សាសនិកទាំងឡាយ មានព្រះនាគសេនមហាថេរជាដើម បានធ្វើតាមលំនាំរឿងដែលព្រះមហាបុរស សិទ្ធត្ថសក្យមុនីគោតម ទ្រង់បានត្រាស់ដឹងនូវអនុត្តរសម្មាសម្ពោធិ បានដល់នូវឋានៈជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធប្រាកដឡើង នៅពេលខាងចុងបច្ឆិមយាម នៃរាត្រីពេញបូណ៌មីខែពិសាខនោះ ។ គ្រាន់តែព្រះអង្គបានផ្ចាញ់មារហើយ និងបានត្រាស់ជាព្រះសម្ពុទ្ធភ្លាម ក៏កើតមានអព្ភូតហេតុជាមហស្ចារ្យ, ទេវតា ឥន្ទ្រព្រហ្មទាំងឡាយនិម្មិតខ្លួនតូចៗល្អិត ៗ មកប្រជ្រៀតគ្នាណែនណាន់តាន់តាប់បន្លឺវាចាអឺងអាប់ថ្វាយពរថ្វាយជ័យចំពោះព្រះអង្គថា "ព្រះពុទ្ធមានសិរីទ្រង់ឈ្នះមារហើយ មារមានចិត្តបាបចាញ់ព្រះអង្គហើយ " ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ពួកទេវតាឥន្ទ្រព្រហ្មទាំងនោះថែមទាំងបានបាចសាចសុគន្ធបុប្ផាទិព្វ ប្រោះព្រំសុគន្ធវារីទិព្វផង រីឯពួកគន្ធព្វទេវតាប្រគំតន្ត្រីទិព្វ

ថ្វាយចំពោះព្រះអង្គផងដែរ ដោយអំណរដ៏ក្រៃលែង, ព្រោះហេតុនោះ ឯងបានជាពិធីនេះឈ្មោះថា ពុទ្ធាភិសេក ។ ពិធីនេះចែកជា៣បែបគឺ បែបពិស្តារ បែបមធ្យម និងបែបសង្ខេប អាស្រ័យទៅលើពេលវេលា បុរាណគេធ្វើនៅថ្ងៃ ១៥ កើតខែពិសាខ តាំងពីព្រលប់រហូតទាល់ភ្លឺ គេ បញ្ចប់ពិធីនេះនៅពេលព្រឹកថ្ងៃ ១ រោច ។ ពុទ្ធសាសនិកជនបរទេស ខ្លះធ្វើពិធីនេះតាំងពីថ្ងៃទី ១៤ កើត ដោយមានចម្អិនមធុបាយាសថ្វាយ ចំពោះព្រះពុទ្ធរូបអង្គថ្មីផង ដើម្បីឲ្យត្រូវតាមដំណើររឿងនាងសុជាតា ថ្វាយមធុបាយាសចំពោះព្រះសិទ្ធត្ថពោធិសត្វក្នុងឧរុវេលាប្រទេស ។

ក្នុងសៀវភៅដដែលនេះបានប្រាប់ពីរបៀបធ្វើតាមប្រពៃណីជា ទម្លាប់ក្នុងប្រទេសកម្ពុជាយើងបែបមធ្យមមានរបៀបជា ៩ សង្កាត់គឺ ៖

១. រៀបគ្រឿងសក្ការបូជាមានផ្កាស្រស់ ៗ និងទៀនធូបជាដើម ថ្វាយព្រះពុទ្ធរូបអង្គថ្មី ។

២. និមន្តព្រះសង្ឃចម្រើនព្រះបរិត្ត ។

៣. និមន្តធម្មកថិកមួយអង្គសម្តែងរឿងបឋមត្រាស់ ។

៤. និមន្តព្រះភិក្ខុមួយឬពីរអង្គសូត្របាលីពុទ្ធាភិសេក ។

៥. សូត្របទធម្មប្បដិយោគ (ធ្លាប់ហៅថា ធមិយ៉ោក) ។

៦. សូត្របទផ្ចាញ់មារ ។

៧. និមន្តព្រះសង្ឃសូត្របាលីគាថា ពាហុំ, មហាការុណិកោ, តេ អត្ថលទ្ធា, ភវតុ សព្វមង្គលំ ។

៨. ពុទ្ធបរិស័ទបាចសាចផ្កាស្រស់ៗ បូជាគ្រឿងក្រអូប ឬរលាស់សុគន្ធវារីថ្វាយព្រះពុទ្ធរូបអង្គថ្មី ។

៩. ពុទ្ធបរិស័ទសូត្រធម៌នមស្ការព្រះរតនត្រ័យ និង ធម៌ឧទ្ទិសបុណ្យកុសលតាមទម្លាប់ ជាកិច្ចបញ្ចប់ ។

ចំណែកក្នុងសៀវភៅ "ប្រវត្តិព្រះបរមសារីរិកធាតុ" របស់លោកគ្រូធម្មានន្ទ **វ៉ាន់-ចាន់សារ៉េន** ប្រាប់ថា " ប្រពៃណីធ្វើពុទ្ធាភិសេកនេះមិនមែនមានតាំងពីសម័យពុទ្ធកាលនោះទេ គឺវាត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងសម័យខាងក្រោយ រវាងព.ស. ២១២២ (គ.ស. ១៥៧៩) ក្នុងពេលដែលមានប្រពៃណីបូជាផ្កាយនព្វគ្រោះ ត្រង់ក្រុងធៀងហ្មៃ ។ ក្នុងសម័យនោះ ព្រះចៅគ្រប់គ្រងនគរ និងព្រះសង្ឃបានប្រឹក្សាគ្នា ធ្វើពិធីបូជាព្រះពុទ្ធ ៩ អង្គដើម្បីផ្លាស់ប្តូរប្រពៃណីបូជាផ្កាយនព្វគ្រោះនោះ ។

ក្នុងការបូជាផ្កាយនព្វគ្រោះដូចពោលមកនេះ ព្រះសង្ឃធ្វើពុទ្ធាភិសេកដោយប្រពន្ធចងក្រងនិងស្វាធ្យាយមានពាក្យបាលីថា អនេកជាតិសំសារំ ជាដើម ។ ក្រោយពីនោះ សូម្បីការកសាងព្រះចេតិយនិងព្រះពុទ្ធរូបថ្មី ក៏គេនិមន្តព្រះសង្ឃធ្វើពុទ្ធាភិសេកនេះដែរ រហូតក្លាយជាប្រពៃណីដរាបដល់យើងសព្វថ្ងៃនេះ ។ ក៏ប៉ុន្តែជាអកុសល ប្រពៃណីធ្វើពុទ្ធាភិសេក ក្នុងប្រទេសខ្មែរយើងដែលនិយមធ្វើតៗគ្នាមកក៏ល្អៀងក្លាយទៅជារបៀបព្រហ្មញ្ញសាសនាខ្លះ ដូចមានការសេពមន្តអាគមគាថាយ័ន្តខ្លះក៏មាន ធ្វើឲ្យច្របូកច្របល់រកយល់ផ្លូវត្រូវមិនឃើញ, រីឯ

កន្លែងខ្លះទៀត គេយកខ្សែអំបោះចងប្រទាក់ពីព្រះពុទ្ធរូបចាស់ តភ្ជាប់ព្រះពុទ្ធរូបថ្មី មានអាចារ្យរុំអំបោះជុំវិញព្រះពុទ្ធរូប ដោយសេពអាគម-អួមអាមជ្រេងៗផងទៅតាមទម្លាប់ពីមុនមក ដូច្នេះជាដើម ។"

ដូច្នេះក្នុងទីនេះ ដើម្បីឲ្យពុទ្ធបរិស័ទជ្រាបកាន់តែច្បាស់នូវហេតុដែលទាក់ទងនឹងពិធីពុទ្ធាភិសេក ខ្ញុំសូមពណ៌នាតាមដំណើររឿងដោយសង្ខេបដូចខាងក្រោម ដែលមានសេចក្ដីដំណាលថា ៖

សុជាតាគថា

ពោធិសត្តោ រតនបល្លង្កំ ឥស្វា បន្ទាប់ពីព្រះពោធិសត្វបានទទួលមធុបាយាស អំពីនាងសុជាតាជាធីតានៃសេនកុដុម្ពិក ក្នុងឧរុវេលាប្រទេសនាថ្ងៃ ១៤ កើតខែពិសាខហើយ ស្ដេចទ្រង់យាងត្ដោះទៅរតនបល្ល័ង្ក ត្រង់មណ្ឌលពោធិព្រឹក្ស និងឡើងគង់ បែរព្រះបិដ្ឋិទៅរកដើមពោធិ៍ បែរព្រះភក្ត្រទៅទិសបូព៌ា ដោយតាំងព្រះទ័យយ៉ាងមុតមាំថា "កាមំ តចោ នហារូ ច អដ្ឋិ ច អវសិស្សតុ សព្វំបិ ហិទំ សរីរេ មំសលោហិតំ ឧបសុស្សតុ ឥនេវ សម្មាសម្ពោធិំ អប្បត្វា ឥមំ បល្លង្កំ ន ភិន្ទិស្សាមិ ។ ប្រែថា ស្បែក សរសៃ ឆ្អឹង សាច់ និងឈាម នៃអាត្មាអញទាំងអស់ ក្នុងសរីរៈនេះ ចូរឲ្យរីងស្ងួតទៅ, បើមិនបានដល់នូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ក្នុងទីនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនទម្លាយនូវភ្នែននេះឡើយ "។

មារវិជយកថា

តស្មឹ សមយេ មារោ ទេវបុត្តោ សម័យនោះឯងទេវបុត្ត-មារមានគំនិតអាក្រក់ មិនប្រាថ្នាឲ្យព្រះសិទ្ធត្ថ កន្លងវិស័យរបស់ខ្លួនបាន ក៏នាំពួកពលមារសេនាដ៏ច្រើន មកផ្ចាញ់ផ្ចាលព្រះអង្គ ត្រង់មណ្ឌលពោធិបល្ល័ង្ក គឺពីខាងមុខកម្រាស់ ១២ យោជន៍, ពីខាងឆ្វេងនិងខាងស្តាំ ១២ យោជន៍ដូចគ្នា, ពីខាងក្រោយច្រើនណែនណាន់តាន់តាប់ រហូតដល់កណ្តាប់ចក្រវាល ខាងលើកម្រាស់ ៩ យោជន៍, បានញុំាងសំឡេងសម្លុតគំរាម ឲ្យលាន់ឮខ្ទរខ្ទាយទៅចម្ងាយ ១ សែនយោជន៍ដោយជុំវិញ បីដូចសន្ទឹកកក្រើកផែនដី ។ មារោ ទេវបុត្តោ បញ្ញាសាធិកយោជនសតុព្វេធំ ក្នុងគ្រានោះ ទេវបុត្តមារឡើងជិះលើដំរីគិរីមេខលាខ្ពស់ ១៥០ យោជន៍ និម្មិតដៃ ១ ពាន់ កាន់គ្រឿងអាវុធមានប្រការផ្សេង ៗ រីឯសេនាមារសោត ក៏និម្មិតកាយប្លែក ៗ មានជាយក្សខ្លះ សត្វសាហាវខ្លះ បក្សីខ្លះ ហោះទៅកាន់ពោធិមណ្ឌលរាល់ៗគ្នា ។ មារេ ពោធិមណ្ឌលំ អសម្បត្តេ នាកាលមារនិងពួកពល មិនទាន់ចូលដល់ពោធិមណ្ឌលនៅឡើយ ទេវតាទាំងឡាយក្នុង ១ មុឺនចក្រវាល មានសក្កទេវរាជ ព្រហ្មនិងនាគជាដើម ដែលមកជុំគ្នាចោមរោមព្រះពោធិសត្វនោះ គ្រាន់តែបានឮសន្ទឹកគឹកកងនៃពួកពលមារលើកមក ក៏រត់ខ្ចាត់ខ្ចាយទៅកាន់និវេសន៍របស់ខ្លួនអស់ នៅតែព្រះសិទ្ធត្ថមួយអង្គឯង ប៉ុន្តែព្រះអង្គទ្រង់មិនខ្លាចញញើតពួកមារនោះសូម្បីបន្តិចឡើយ ។

អថ មារោ អត្តនោ បរិសំ អាហ លំដាប់នោះ មារាធិរាជ ក៏ស្រែកប្រាប់បរិស័ទនៃខ្លួនថា “ម្នាលគ្នាយើង បុរសស្មើនឹងសិទ្ធត្ថនេះ មិនមានទេ យើងមិនអាចធ្វើសង្គ្រាមក្នុងទីចំពោះមុខព្រះអង្គបានឡើយ យើងចូលទៅខាងឆ្វេង ខាងស្តាំនិងខាងក្រោយប៉ុណ្ណោះ ” ។ ឯមហា - បុរសទ្រង់ទតទៅឥតឃើញមានអ្នកណាសោះ ក្រៅតែពីពួកមារដ៏ច្រើនត្រៀបត្រា ទើបទ្រង់ព្រះចិន្តាថា មាតាក្តីបិតាក្តី ញាតិសន្តាននៃអញក្តីឬអ្នកឯណានីមួយក្តី មិនមានឡើយក្នុងទីនេះ រួចក៏ទ្រង់រំពឹងដល់បារមីទាំង ១០ ដែលព្រះអង្គបានសន្សំអស់កាលដ៏យូរ ទុកដូចជាបរិវារ ។ លំដាប់នោះពួកមារមានចិត្តបាប ក៏បណ្តាលជាគ្រឿងប្រហារ ៩ យ៉ាងដើម្បីបៀតបៀនព្រះអង្គគឺ ខ្យល់ព្យុះ, ភ្លៀងធំ ភ្លៀងដុំថ្ម ភ្លៀងគ្រឿងសស្ត្រា ភ្លៀងរងើកភ្លើង ភ្លៀងផេះក្តៅ ភ្លៀងដីខ្សាច់ ភ្លៀងភក់ និង ងងឹតផ្សេងអំពូ គ្រប់ទិសទាំង ៤ ប៉ុន្តែគ្រឿងប្រហារទាំងនោះ មិនអាចបៀតបៀនព្រះមហាសត្វបានឡើយ ត្រលប់ក្លាយទៅជាគ្រឿងបូជាព្រះអង្គវិញ ។

ឯវំ មារោ ឥមាហិ នវហិ វាតវស្សាទីហិ ឯស្តេចមារកាលមិនអាចឲ្យព្រះសិទ្ធត្ថវិនាសដោយហេតុ ៩ ប្រការ មានខ្យល់និងភ្លៀងជាដើមបាន ទើបបង្គាប់មារសេនាឲ្យចូលទៅចាប់សម្លាប់ ឬក៏បណ្តេញព្រះអង្គឲ្យរត់ចេញទៅ, ចំណែកក្រុងមារសោត ក៏ជិះដំរីមានដៃ១ពាន់ប្រដាប់ដោយអាវុធបរចូលទៅជិតហើយពោលថា “នៃសិទ្ធត្ថចូរអ្នកក្រោកចេញចាករតនបល្ល័ង្កនេះៗ មិនត្រូវបានអ្នកទេ ត្រូវបាន

មកយើងទេតើ ” ព្រះពោធិសត្វក៏ពោលតបថា “ម្នាលមារអើយ បារមីទាំង ៣០ ប្រការ មហាបរិច្ចាគ ៥ និងចរិយា ៣ អ្នកឯងមិនបានបំពេញទេ, បល្ល័ង្កនេះមិនមែនកើតសម្រាប់អ្នកទេ បល្ល័ង្កនេះកើតឡើងដោយបុណ្យបារមីរបស់យើងទេតើ ” ។

មារោ ចាបិមា រសិតមានសោ វិមារមានចិត្តបាបបានឮហើយ ក៏រឹតតែក្រេវក្រោធឡើង រួចចាប់យកចក្រាវុធចោលតម្រង់ទៅរកព្រះមហាសត្វ ឯចក្រាវុធក៏ក្លាយជាពិតានឋិតនៅខាងលើព្រះអង្គ ។ ចំណែកមារបរិស័ទក៏លើកកំពូលភ្នំធំ ៗ គ្រវែងសំដៅព្រះមហាឫសី ឯកំពូលភ្នំសោតក៏ក្លាយទៅជាមាលាបូជាវិញ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ព្រះចិន្តាថា “បល្ល័ង្កដែលកើតដល់ព្រះពោធិសត្វទាំងឡាយ ក្នុងថ្ងៃជាទីត្រាស់ដឹងបានកើតឡើងដល់អាត្មាអញក្នុងថ្ងៃនេះ ” ។ តតោ មហាបុរិសោលំដាប់នោះមហាបុរសពិចារណាដល់ទានបារមី ដែលព្រះអង្គបានឲ្យដំរីស ក្នុងកាលសោយជាតិជាព្រះវេស្សន្តរ រំពេចនោះគិរីមេខលហត្ថីពុំអាចទប់អាត្មាបាន ក៏ទន់ជង្គង់លុតចុះលើមហាប្រឹថពី, ឯមារសោតក៏លើកដៃទាំងពាន់ដាក់លើត្បូង ពោលសរសើរព្រះពោធិសត្វថា ៖

នមោ តេ បុរិសាជញ្ញ នមោ តេ បុរិសុត្តម
សទេវកស្មឹ លោកស្មឹ នត្ថិ តេ បដិបុគ្គលោ
តុវំ ពុទ្ធោ តុវំ សត្ថា តុវំ មារាភិភូ មុនិ តុវំ
អនុសយេ ឆិន្នោ តិណ្ណោ តារេសិ មំ បជំ ។

បពិត្របុរសអាជានេយ្យ ខ្ញុំសូមនមស្ការចំពោះព្រះអង្គ បពិត្របុរសដ៏ឧត្តម ខ្ញុំសូមនមស្ការចំពោះព្រះអង្គ ក្នុងលោកនេះព្រមទាំងទេវលោក មិនមានបុគ្គលណាប្រៀបផ្ទឹមនឹងព្រះអង្គបានឡើយ ព្រះអង្គជាព្រះពុទ្ធ ព្រះអង្គជាសាស្តាចារ្យ ព្រះអង្គជាអ្នកប្រាជ្ញ ទ្រង់គ្របសង្កត់នូវពួកមារ ព្រះអង្គជាអ្នកកាត់ផ្តាច់នូវអនុស័យកិលេស ទ្រង់ឆ្លងផុតចាកសង្សារហើយ សូមទ្រង់ចម្លងនូវសត្វជាខ្ញុំផងចុះ ។

ប្រែពាក្យកាព្យ

បពិត្រព្រះម្ចាស់ថ្លៃ មានជាញជ័យដ៏អស្ចារ្យ
ជាបុរសខ្ពស់ថ្លៃថ្លា មនុស្សទេវតាប្រៀបពុំបាន ។
ព្រះអង្គជាព្រះពុទ្ធ គុណវិសុទ្ធផុតភពឋាន
ត្រាស់ដឹងពុទ្ធញាណ យល់សព្វគ្រប់គ្មានចន្លោះ ។
ជាសាស្តាចារ្យឯក គុណអនេកអនន្តខ្ពស់
ដឹកនាំសត្វទាំងអស់ ឆ្លងដល់កោះត្រើយសុខា ។
ទ្រង់ជាមហាមុនី ដ៏ជាទីត្រេកជ្រះថ្លា
ទាំងមនុស្សព្រហ្មទេវតា នាគគ្រុឌមារស្ម័គ្រគោរព ។
ទ្រង់គ្របសង្កត់មារ ដែលរាំងរាបំណងសព្វ
ឲ្យមារវិលត្រលប់ ក្រាបគោរពចាញ់ចេស្តា ។
ទ្រង់កាត់នូវកិលេស ល្អិតវិសេសគ្រប់ប្រការ

ឆ្លងចាកសង្សារា ផុតទុក្ខាដល់និព្វាន ។
បពិត្រព្រះមហេសី សូមអភ័យជួយប្រោសប្រាណ
ឲ្យសត្វខ្ញុំនេះបាន ដល់ត្រើយត្រាណនិព្វានផង ។

(ដោយឧបាសក ជួន-ម៉ែន ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង)

ជយឃោសនកថា

លុះមារពោលនមស្ការរួចហើយ ក៏ហោះទៅកាន់ពិភពរបស់ខ្លួនវិញ ចំណែកខាងពលមារក៏រត់បែកខ្ញែកទៅកាន់ទិសានុទិសរៀងៗខ្លួន។ លំដាប់នោះ ទេវតាទាំងឡាយកាលបានឃើញមារបរាជ័យចាលចាញ់ព្រះពោធិសត្វ រត់ខ្ចាត់ខ្ចាយអស់ហើយ ក៏ប្រឹក្សាគ្នានិងប្រកាសប្រាប់ដល់បក្សពួករបស់ខ្លួនៗ ដើម្បីនឹងធ្វើជយបូជាថ្វាយចំពោះព្រះអង្គ, រីឯពួកនាគ ពួកគ្រុឌ និងពួកព្រហ្ម ក៏ប្រកាសប្រាប់ដល់បរិស័ទរបស់ខ្លួន ៗ ដូចគ្នា។ ពួកជនទាំងនោះសុទ្ធតែមានដៃកាន់គ្រឿងក្រអូបនិងផ្កាជាដើម នាំគ្នាចូលទៅកាន់ពោធិបល្ល័ង្ក មានចិត្តត្រេកអរ ស្រែកឃោសនាថ្វាយជ័យចំពោះព្រះសិទ្ធត្ថពោធិសត្វគ្រប់ៗគ្នាដូច្នេះថា ៖

១. “ ជយោ ហិ ពុទ្ធស្ស សិរិមតោ អយំ
មារស្ស ច បាបិមតោ បរាជយោ ”
ឧគ្ឃោសយុំ ពោធិមណ្ឌេ បមោទិតា
ជយំ តទា នាគគណា មហេសិនោ ។

ប្រែ : ក្នុងគ្រានោះ ពួកនាគមានចិត្តរីករាយ បានចូលមកជិតពោធិមណ្ឌល ស្រែកថ្វាយជ័យ ចំពោះព្រះមហាសត្វ ជាមហាឫសីថា “ ជ័យជម្នះនេះ ជាជ័យជម្នះ របស់ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានសិរី រីឯបរាជ័យ ជារបស់នៃមារ មារមានចិត្តបាប ចាញ់ព្រះអង្គហើយ ” ។

ប្រែមួយបែបទៀតថា : *“ ព្រះពុទ្ធដ៏មានសិរី ព្រះអង្គឈ្នះមារហើយ មារមានចិត្តបាប ចុះចាញ់ព្រះអង្គហើយ ” ។*

២. “ ជយោ ហិ ពុទ្ធស្ស សិរិមតោ អយំ
មារស្ស ច បាបិមតោ បរាជយោ ”
ឧគ្ឃោសយុំ ពោធិមណ្ឌេ បមោទិតា
សុបណ្ណសង្ឃាបិ ជយំ មហេសិនោ ។

ក្នុងគ្រានោះ ពួកគ្រុឌមានចិត្តរីករាយ ។ល។ (ប្រែដូចមុន)

៣. “ ជយោ ហិ ពុទ្ធស្ស សិរិមតោ អយំ
មារស្ស ច បាបិមតោ បរាជយោ ”
ឧគ្ឃោសយុំ ពោធិមណ្ឌេ បមោទិតា
ជយំ តទា ទេវគណា មហេសិនោ ។

ក្នុងគ្រានោះ ពួកទេវតាមានចិត្តរីករាយ ។ល។ (ប្រែដូចមុន)

៤. “ ជយោ ហិ ពុទ្ធស្ស សិរិមតោ អយំ
មារស្ស ច បាបិមតោ បរាជយោ ”
ឧគ្ឃោសយុំ ពោធិមណ្ឌេ បមោទិតា
ជយំ តទា ព្រហ្មគណាបិ តាទិនោ ។

ក្នុងគ្រានោះ ពួកព្រហ្មមានចិត្តរីករាយ។ល។ ស្រែកថ្វាយជ័យចំពោះព្រះមហាសត្វ ជាគាថាទិបុគ្គលដូច្នេះថា (ប្រែដូចមុន)

បញ្ជាក់ : ក្នុងពេលពោលចប់ធម៌ ១ សង្កាត់ ៗ បរិស័ទគប្បីធ្វើការបូជា គ្រឿងក្រអូប បាចផ្កា និងអុជកាំជ្រួចជាដើមឡើង ។

ប្រែពាក្យកាព្យ

ជ័យជម្នះនេះ យ៉ាងធំវិសេស នៃព្រះពុទ្ធអង្គ
ដ៏មានសិរី រស្មីផូរផង់ ទ្រង់កម្ចាត់បង់
នូវមារទាំងអស់ ។
មារមានចិត្តបាប ចាញ់ព្រះដរាប មិនដែលឈ្នះសោះ
ព្រះអង្គឈ្នះមារ ដោយញាណខ្ពង់ខ្ពស់ ឧត្តមកិត្តិយស
ជាព្រះពុទ្ធហោង ។

(ដោយឧបាសក ជួន-ម៉ែន)

ព្រះអង្គផ្ចាញ់មារ

អភិសម្ពោធិកថា

មហាបុរិសោ សុរិយេ អនត្ថង្គតេ ឯវំ មារពលំ វិធំ-សេត្វា បន្ទាប់ពីព្រះមហាបុរសកម្ចាត់នូវពួកមាររួចហើយ នាកាលព្រះអាទិត្យពុំទាន់អស្តង្គតនៅឡើយ ត្រួយស្លឹកពោធិព្រឹក្សមានពណ៌ប្រាកដដូចកែវប្រពាល ជ្រុះធ្លាក់ចុះមកលើចីវរបូជាព្រះអង្គ ។ លុះដល់បឋម-យាមនៃរាត្រី ពេញបូណ៌មី ខែពិសាខ ព្រះអង្គទ្រង់ជម្រះចិត្តឲ្យផូរផង់តាំងនៅល្អបរិសុទ្ធប្រាសចាកនីវរណធម៌ ឥតមានទីទួលគឺកិលេស មានចិត្តគួរដល់ភាវនាធម៌ ដោយអំណាចឈានទាំង ៤ ដូច្នេះហើយ ព្រះមហាបុរសក៏បង្អោនព្រះទ័យដើម្បីបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ គឺញាណអាចរឭកនូវខន្ធដែលធ្លាប់អាស្រ័យហើយក្នុងកាលមុន គឺតាំងពី១ ជាតិរហូតច្រើនសំវដ្តវិវដ្តកប្បខ្ទះ ។ **មជ្ឈិមយាមសមនន្តរេ** លុះដល់មជ្ឈិមយាម ទ្រង់ជម្រះនូវទិព្វចក្ខុ ដើម្បីចុតូបបាតញ្ញាណ រមែងឃើញនូវពួកសត្វដែលច្យុតនិងកើត ថោកទាបនិងឧត្តម ទៅតាមយថាកម្ម ។ **តទនន្តរំ ញាណំ ឱតារេត្វា** លំដាប់អំពីមជ្ឈិមយាមនោះមក ព្រះអង្គទ្រង់ញ៉ាំងញាណឲ្យចុះកាន់បច្ចយាការៈ គឺបដិច្ចសមុប្បាទធម៌ជាអនុ-លោមបដិលោម ដើម្បីស្រាវជ្រាវរាវរកប្រភព នៃសេចក្តីទុក្ខពោលគឺអវិជ្ជា និងដំណើររលត់ទៅនៃទុក្ខ គឺការរលត់ទៅនូវអវិជ្ជា ដែលមានបទបាលីថា **អវិជ្ជា បច្ចយា សង្ខារា** ជាដើម ។[១] កាលស្តេចកំពុង

១-ត្រង់វគ្គនេះ គួរសូត្របដិច្ចសមុប្បាទធម៌ មួយសង្កាត់សិន ។

ពិចារណា នូវបច្ចយាការៈ ដែលប្រកបដោយអង្គ ១២ ដូច្នេះហើយ ធម៌ទាំងឡាយនេះគឺ ចក្ខុ ញាណ បញ្ញា វិជ្ជា ពន្លឺ ក៏កើតមានឡើងដល់មហាបុរសដែលមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ កាលពីមុនក្នុងទីនោះឯង ឯលោកធាតុទាំងមួយម៉ឺន ក៏រញ្ជួយកម្រើកអស់វារៈ ១២ ដង ដរាបដល់ទឹកទ្រផែនដីជាទីបំផុត ។ ព្រះមហាមុនីទ្រង់ប្រកបដោយសិរីសោភគ្គសម្បត្តិដ៏រុងរឿងក្រៃពេក ព្រះអង្គបានត្រាស់ដឹង នូវអនុត្តរសម្មាសម្ពោធិធម៌ ក្នុងវេលារះឡើងនៃអរុណថ្ងៃ ១ រោច ។

តស្មិំ សព្វញ្ញុតំ បត្តេ នាកាលព្រះមហាសត្វ បានដល់នូវភាវៈជាសព្វញ្ញុពុទ្ធ ប្រសើរផុតជាងសត្វក្នុងត្រៃភពហើយ លោកធាតុទាំងមួយម៉ឺន ដ៏ប្រដាប់ដោយគ្រឿងលម្អគឺទង់ជ័យ ដែលពួកទេពទាំង - ឡាយលើកឡើង ពេញតទល់គ្នាក្នុងចតុទិសាភាគ ដរាបដល់ចក្រវាលដាលតាំងពីផែនដីដល់ព្រហ្មលោកនាយ ។ រុក្ខសាខាលតាជាតិ ក៏មានផ្ការីកស្គុសស្គាយសំយុងចុះ, ចំណែកបទុមបុប្ផាក៏ចេញផ្កាចម្រុះពណ៌ឯនភាកាស រីឯខ្លះរីកដុះទម្លុះផែនសិលាមហាប្រឹថពី, លោកធាតុទាំងមួយម៉ឺនសោត សុទ្ធសឹងដេរដាសដោយធជបដានិងផ្កាទាំងអស់ ។

ឯវំ ភគវា គ្រានោះ ព្រះវិជិតមារដែលពួកទេវតាបូជា ដោយគ្រឿងសក្ការៈគណនាត្រាប់មិនបានយ៉ាងនេះហើយ ទ្រង់ក៏សរសើរនូវជម្នះរបស់ព្រះអង្គដោយបន្លឺឧទានគាថា ដែលព្រះពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គពុំដែលលះបង់ដូច្នេះថា ៖

អនេកជាតិសំសារំ សន្ធាវិស្សំ អនិព្វិសំ
គហការំ គវេសន្តោ ទុក្ខា ជាតិ បុនប្បុនំ
គហការក ទិដ្ឋោសិ បុន គេហំ ន កាហសិ
សព្វា តេ ផាសុកា ភគ្គា គហកូដំ វិសង្ខតំ
វិសង្ខារគតំ ចិត្តំ តណ្ហានំ ខយមជ្ឈគា ។

ប្រែ : កាលអាត្មាអញមិនទាន់បានជួបប្រទះ នូវពោធិញ្ញាណនៅឡើយ វង្វេងរកជាងផ្ទះគឺតណ្ហា អ្នកធ្វើនូវផ្ទះគឺអត្តភាព ហើយអន្ទោលទៅអស់សង្សារមានជាតិដ៏ច្រើន, ជាតិគឺការកើតរឿយ ៗ រមែងនាំមកនូវសេចក្តីទុក្ខ, នែជាងផ្ទះគឺតណ្ហា ! (ឥឡូវនេះ) យើងបានឃើញអ្នកច្បាស់ហើយ អ្នកឯងនឹងធ្វើនូវផ្ទះគឺអត្តភាព(នេះ)ឲ្យយើងទៀតមិនបានឡើយ ។ ឆ្អឹងជំនីរគឺកិលេសទាំងអស់របស់អ្នកឯង យើងបានបំបាក់ចោលហើយ ទាំងកំពូលនៃផ្ទះគឺអវិជ្ជារបស់អ្នកសោត យើងបានបំបាក់ចោលអស់ហើយដែរ ។ ចិត្តរបស់យើង បានដល់នូវនិព្វានដែលឥតសង្ខារហើយ យើងបាននូវអរហត្ត គឺការអស់តណ្ហាទាំងឡាយហើយ ។

(ពុទ្ធប្បវត្តិ អវិទូរេនិទាន)

ប្រែពាក្យកាព្យ

កាលពីអង្គអញតថាគត អន្ទោលក្នុងវាលវដ្តសង្សារ
ច្រើនអស់អសង្ខេយ្យកោដិកប្បា តែងបានទុក្ខាវាល់ជាតិភព ។
ឥឡូវតណ្ហាគឺជាងផ្ទះ តថាគតយល់ច្បាស់ក្នុងចិត្តស៊ប់

បានដឹងបានឃើញដោយសព្វគ្រប់ អ្នកឈប់សង់ផ្ទះទៀតបានហើយ
ធ្នឹមជំនីរនឹងដំបូលអ្នក ត្រូវអញបំបាក់ឥតសល់ឡើយ
ចិត្តតថាគតបានដល់ត្រើយ ឥតតណ្ហាឡើយគឺនិព្វាន ។

(ខ្មែរអាត់ទី១០ លោកគ្រូ ហ្គោតនហ្គា)

រតននមក្ការគាថា

លុះពោលដំណើរហេតុជាខាងដើមរួចហើយ លោកអាចារ្យចាប់ផ្ដើមសូត្រធម៌នេះឡើង នៅពេលចប់ ១ សង្កាត់ ៗ បរិស័ទគប្បីធ្វើការបូជាថ្វាយគ្រឿងសក្ការៈដូចមុន ។

យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ ភុម្មានិ វា យានិវ អន្តលិក្ខេ
តថាគតំ ទេវមនុស្សបូជិតំ ពុទ្ធំ នមស្សាម សុវត្ថិ ហោតុ ។

មនុស្សសត្វផងនានា បាននាំគ្នាមកមូលផង
ក្នុងនាទីនេះហោង ទាំងទេវតានាដែនដី ។
ទោះទាំងលើអាកាស សូមរួតរះមកឃ្មាតខ្មី
តម្រង់ផ្ចង់ស្មារតី មកស្វាគមន៍រួបរួមផង ។
យើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នា សូមនមស្ការសច្ចាជ្រះ
គ្រប់អង្គព្រះពុទ្ធផង ដែលមានមកពីបុរាណ ។
ព្រមដោយមហាករុណា ទ្រង់ទេសនាទុកទូន្មាន
ទេវតាមនុស្សក្រេមក្សាន្ត បានគោរពធ្វើបូជា ។

សុវត្ថិមង្គល គឺមគ្គផលសត្វប្រាថ្នា
ទាំងប្រាំបីប្រការ កើតចម្រើនដល់សត្វហោង ។

* អនុមោទនា អបអរសាទរនឹងព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គទ្រង់បានត្រាស់ដឹងហើយហ្ន៎!..... អស់លោកអ្ហឺយ! ។ បរិស័ទថា សាធុ សាធុ!!! (បាចផ្កា, ភ្លេងពិណពាទ្យរោទ៍, វាយគង, ផ្លុំស្នែង និងអុជកាំជ្រួច) ។

យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ ភុម្មានិ វា យានិវ អន្តលិក្ខេ
តថាគតំ ទេវមនុស្សបូជិតំ ធម្មំ នមស្សាម សុវត្ថិ ហោតុ ។

មនុស្សសត្វផងនានា បាននាំគ្នាមកមូលផង
ក្នុងនាទីនេះហោង ទាំងទេវតានាដែនដី ។
ទោះទាំងលើអាកាស សូមរូតរះមកឃ្មាតខ្មី
តម្រង់ផ្ចង់ស្មារតី មកស្វាគមន៍រួបរួមផង ។
យើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នា សូមនមស្ការសច្ចាផ្សង
នូវគុណព្រះធម៌ផង ដែលជាធម៌ល្អវិសេស ។
មានមកពីបុរាណ ជាលំអានប្រហានកិលេស
ទេវតានិងមនុស្សត្រិះ- រិះរាប់អានធ្វើបូជា ។
សុវត្ថិមង្គល គឺមគ្គផលសត្វប្រាថ្នា
ទាំងប្រាំបីប្រការ កើតចម្រើនដល់សត្វហោង ។

* អនុមោទនា អបអរសាទរ ថ្វាយបង្គំព្រះធម៌កើតមានហើយហ្ន៎ !...........អស់លោកអ្ហឺយ! ។ បរិស័ទថា សាធុ សាធុ!!!

(បាចផ្កា, ភ្លេងពិណពាទ្យរោទ៍, វាយគង, ផ្លុំស្នែង និងអុជកាំជ្រួច) ។

យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ ភុម្មានិ វា យានិវ អន្តលិក្ខេ

តថាគតំ ទេវមនុស្សបូជិតំ សង្ឃំ នមស្សាម សុវត្ថិ ហោតុ ។

មនុស្សសត្វផងនានា បាននាំគ្នាមកមូលផង
ក្នុងនាទីនេះហោង ទាំងទេវតានាផែនដី ។
ទោះទាំងលើអាកាស សូមរូតរះមកឃ្មាតខ្មី
តម្រង់ផ្ចង់ស្មារតី មកស្វាគមន៍រួបរួមផង ។
យើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នា សូមនមស្ការសច្ចាផ្សង
គ្រប់អង្គព្រះសង្ឃផង ដែលជាក្រុមអរិយសង្ឃ ។
មានមកពីបុរាណ ជាលំអានអ្នកស្រោចស្រង់
ទេវតានិងមនុស្សផ្ចង់ ធ្វើសក្ការៈបូជា ។
សុវត្ថិមង្គល គឺមគ្គផលសត្វប្រាថ្នា
ទាំងប្រាំបីប្រការ កើតចម្រើនដល់សត្វហោង ។

* អនុមោទនា អបអរសាទរ ថ្វាយបង្គំព្រះសង្ឃកើតមានហើយហ្ន៎!............អស់លោកអ្ហើយ! ។ បរិស័ទថា សាធុ សាធុ !!!

(បាចផ្កា, ភ្លេងពិណពាទ្យរោទ៍, វាយគង, ផ្លុំស្នែង និងអុជកាំជ្រួច) ។

ព្រះគ្រូ ម៉ី-ជួន និងលោកគ្រូ កែ-យឿង (កំពង់ឆ្នាំង)

ប្រែកាព្យមួយបែបទៀតថា ៖

ព្រះពុទ្ធរតនៈ

វិញ្ញូកភូតឯណា ជាទេវតាគ្រប់ភពឋាន
ឋិតនៅទិព្វវិមាន និងឧទ្យានព្រៃព្រឹក្សា ។
នៅនាដែនប្រឹថពី ជលធីអាកាសា
ដែលមកជួបជុំគ្នា នៅក្នុងគ្រាជាមង្គល ។
យើងខ្ញុំសូមនមស្ការ ចិត្តជ្រះថ្លាជាកុសល
គោរពរម្លឹកដល់ ព្រះទសពលទ្រង់ឈ្នះមារ ។
ត្រាស់ជាសព្វញ្ញូ ទ្រង់ជាគ្រូមនុស្សទេវតា
មានគុណមហាករុណា ដល់សត្តាគ្រប់ៗប្រាណ ។
សូមសុខសន្តិភាព មានរៀងរាបសព្វៗឋាន
ដរាបដល់និព្វាន សមដូចចិត្តប្រាថ្នាហោង ។

ព្រះធម្មរតនៈ

វិញ្ញូកភូតឯណា ជាទេវតាគ្រប់ភពឋាន
ឋិតនៅទិព្វវិមាន និងឧទ្យានព្រៃព្រឹក្សា ។
នៅនាដែនប្រឹថពី ជលធីអាកាសា
ដែលមកជួបជុំគ្នា នៅក្នុងគ្រាជាមង្គល ។
យើងខ្ញុំសូមនមស្ការ ចិត្តជ្រះថ្លាជាកុសល

គោរពរម្លឹកដល់ ធម៌និមលស្អាតថ្លៃថ្លា ។
ជាធម៌ស្ងប់កិលេស គ្មានឆាបឆេះរាគតណ្ហា
ញ៉ាំងសត្វក្នុងលោកា បានសុខាសួគ៌និព្វាន ។
សូមមានមហាប្បញ្ញា ភ្លឺជ្រះថ្លាបដិភាណ
ដរាបដល់និព្វាន សមដូចចិត្តប្រាថ្នាហោង ។

ព្រះសង្ឃរតនៈ

វីឮកភូតឯណា ជាទេវតាគ្រប់ភពឋាន
ឋិតនៅទិព្វវិមាន និងឧទ្យានព្រៃព្រឹក្សា ។
នៅនាដែនប្រឹថពី ជលធីអាកាសា
ដែលមកជួបជុំគ្នា នៅក្នុងគ្រាជាមង្គល ។
យើងខ្ញុំសូមនមស្ការ ចិត្តជ្រះថ្លាជាកុសល
គោរពរម្លឹកដល់ សង្ឃនិមលល្អថ្លៃថ្លា ។
ជាបុត្រព្រះទសពល ស្រីមង្គលគ្រប់ប្រការ
ចំជាបុញ្ញក្ខេត្តា ជនត្រូវការសាងសុន្ទរ៍ទាន ។
សូមមានអរិយទ្រព្យ ប្រសើរគាប់ជាប់សន្ដាន
ដរាបដល់និព្វាន សមដូចចិត្តប្រាថ្នាហោង ។

(សៀវភៅ ឧបាសក ជួន-ម៉េន)

....

ប្រែកាព្យមួយបែបទៀត គឺ :

ព្រះពុទ្ធរតនៈ

ពួកភូតឯណា ដែលជាទេវតា នៅលើផែនដី
ឬនៅឰដ៏ ឯនភាល័យ ក្នុងទីនេះក្ដី
សមាគមជ្រះថ្លា ។
យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បង្គំឱនកាយ សំពះនមស្ការ
នូវព្រះសម្ពុទ្ធ ជាសាស្ដាចារ្យ ដែលមនុស្សទេវតា
គោរពបូជា ។
ព្រះអង្គត្រាស់ដឹង ទ្រង់ជាទីពឹង នៃសត្វនានា
សូមសុខសួស្ដី សិរីសោភា ដល់យើងគ្រប់គ្នា
ក្នុងគ្រានេះហោង ។

ព្រះធម្មរតនៈ

ពួកភូតឯណា ដែលជាទេវតា នៅលើផែនដី
ឬនៅឰដ៏ ឯនភាល័យ ក្នុងទីនេះក្ដី
សមាគមជ្រះថ្លា ។
យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បង្គំឱនកាយ សូត្របទនមស្ការ
នូវព្រះសទ្ធម្ម ឧត្តមថ្លៃថ្លា ដែលមនុស្សទេវតា
គោរពបូជា ។

ស្វាក្ខាតធម៌ រុងរឿងបវរ លម្អសាសនា
សូមសុខសួស្តី សិរីសោភា ដល់យើងគ្រប់គ្នា
ក្នុងគ្រានេះហោង ។

ព្រះសង្ឃរតនៈ

ពួកភូតឯណា ដែលជាទេវតា នៅលើផែនដី
ឬនៅឰដ៏ ឯនភាល័យ ក្នុងទីនេះក្តី
សមាគមជ្រះថ្លា ។
យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បង្អោនចិត្តកាយ បូជានមស្ការ
នូវសាវ័កសង្ឃ ផូរផង់សីលា ដែលមនុស្សទេវតា
គោរពបូជា ។
ព្រះសង្ឃឧត្តម ជាបុញ្ញក្ខេត្តចំ សត្វក្នុងលោកា
សូមសុខសួស្តី សិរីសោភា ដល់យើងគ្រប់គ្នា
ក្នុងគ្រានេះហោង ។

(ប្រែកាព្យដោយ ភិក្ខុ គល់-សុភាព (១២-៦-២០១៩)

<u>បញ្ជាក់បន្ថែម</u> : ពិធីកិច្ចបូជាគ្រឿងសក្ការៈមានបាចផ្កាជាដើម ត្រូវធ្វើជា៧សង្កាត់ នេះតាមដែលធ្លាប់ឃើញធ្វើកន្លងមកគឺ បាចផ្កា ៤ ដង ពេលពោលចប់ធម៌ **ជយោ ហិ** ... រួច និង ៣ ដងទៀត ក្នុងពេលពោលចប់ធម៌ **យានិធ ភូតានិ** ... , ជាសរុប ៧ ដង ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ព្រះអង្គត្រាស់ដឹង

បទុមថ្វាយផ្កា

បន្ទាប់ពីពោលពាក្យសរសើរគុណ និងបូជាថ្វាយគ្រឿងសក្ការៈផ្សេង ៗ ចំពោះព្រះរតនត្រ័យរួចហើយ គប្បីឲ្យបុរសឬស្ត្រីម្នាក់ សូត្របទ “ បទុមថ្វាយផ្កា ” ដូច្នេះថា :

បទុមក្រពុំរីក មានចិត្ត-	ត្រេក កាច់មកថ្វាយ
បទុម ក្រពុំថ្វាយ	បង់កាច់កាយ កបកេសរ ។
លុតលើក ទាំងទសករ	ប្រណម្យ ដោមដាក់ លើសិរសី
ខ្ញុំក្រាប ក្រោមព្រះបាទ	អភិវាទ វរវន្ទា ។
ថ្វាត់ថ្វាយ ទៅព្រះស្រី	រតនត្រ័យ ស្រីកាឡា
រុងរឿង បល្ល័ង្កពេជ្រ	វិចិត្រស្រេចក្បាច់រចនា
ថ្វាត់ថ្វាយវរវន្ទា	សូមបានសុខនិព្វានហោង ។

បាលីទេរគ្រឿងសក្ការៈ

ឱកាស មយំ ភន្តេ ឥមានិ បទីបគន្ធមាលាទីនិ សក្ការានិ សជ្ជេត្វា (រតនត្តយស្ស) ពុទ្ធស្ស បូជេម សាធុ ភន្តេ ពុទ្ធោ ភគវា ឥមានិ សក្ការានិ បដិគ្គណ្ហាតុ មាតាបិតាទីនំ គុណវន្តានញ្ច កម្មាកញ្ច ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ទុតិយម្បិ . . . ។ តតិយម្បិ . . . ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើនអើ្ហយ ក្នុងថ្ងៃនេះ ខ្ញុំព្រះអង្គទាំងឡាយមានសទ្ធាជ្រះថ្លា បានតាក់តែងហើយ នូវគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយ មានទៀនធូប ផ្កាកម្រង និងគ្រឿងក្រអូបជាដើមនេះ មកតម្កល់ទុកក្នុងទីនេះ

ដើម្បីបូជាថ្វាយ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ, បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះអង្គមេត្តាទទួលយក នូវគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយនេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់អ្នកមានគុណទាំងឡាយ មានមាតាបិតាជាដើមផង (ដល់ទេវតាទាំងឡាយផង ដល់ពួកញាតិទាំងឡាយផង ដល់សព្វសត្វទាំងអស់ផង) និងដល់ខ្ញុំព្រះអង្គទាំងឡាយផង អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង អស់វារៈពីរដងផង ។ល។ អស់វារៈបីដងផង ។

ប្រែពាក្យកាព្យ

យើងខ្ញុំថ្វាយបង្គំ ព្រះបរមសាស្តាចារ្យ
ព្រះអង្គទ្រង់ឈ្នះមារ ប្រាំប្រការដោយជោគជ័យ ។
សម្រេចនូវត្រៃញាណ ឃើញនិព្វានមួយរាត្រី
ត្រាស់ដឹងដោយប្រពៃ នូវសច្ចៈបួនប្រការ ។
ជាព្រះពុទ្ធក្នុងលោក មានជ័យជោគមហាអស្ចារ្យ
ក្នុងមនុស្សនិងទេវតា រកអ្នកណាប្រៀបស្មើគ្មាន ។
យើងខ្ញុំសូមថ្វាត់ថ្វាយ ជីវិតកាយចិត្តវិញ្ញាណ
សទ្ធាជាប្រធាន ជឿញៀយញាណនៃព្រះអង្គ ។
ព្រមទាំងគ្រឿងសក្ការ ដែលរចនាយ៉ាងផ្ចិតផ្ចង់
បូជាចំពោះត្រង់ អង្គព្រះមុនិន្ទពិនពណ្ណរាយ ។
មានប្រទីបផ្កាលា ទៀនធូបផ្កាផងទាំងឡាយ

គ្រឿងអប់ក្រអូបសាយ   មាលាលាយចម្រុះផ្កា ។
ពិណពាទ្យគងប្រគំ   ស្នែងខ្លុយផ្គុំសាធុការ
ថ្វាយអង្គព្រះវិជិតមារ   ដូចកាលគ្រាទ្រង់បានត្រាស់ ។
នៅលើបល្ល័ង្កជ័យ   ក្រោមពោធិ៍ជ្រៃយ៉ាងប្រចក្ស
សត្វលោកត្រេកអរណាស់   ព្រះបានត្រាស់ភ្លឺច្បាស់ទៃង ។
ដោយគុណពុទ្ធបូជា   សូមឫទ្ធាខ្លាំងក្រៃលែង
បញ្ញាថ្លាចាំងចែង   មិនវង្វេងជុតទុក្ខា ។
សូមបានសុខសួស្តី   ជោគសិរីក្តីវឌ្ឍនា
តេជះព្រះឈ្នះមារ   ជួយរក្សាឲ្យសុខសាន្ត ។
សូមសព្វសត្វក្នុងលោក   ឃ្លាតទុក្ខសោកភ័យរំខាន
សម្បត្តិគុណកល្យាណ   សូមកើតមានសព្វៗកាល ។

(ឧបាសក ជួន-ម៉េន)

សិរិឱន

បទព្រហ្មគីតិ

សិរិឱនលំទោនកាយ   ហត្ថាថ្វាយបង្គំផ្ចង់
ចិត្តស្មោះចំពោះត្រង់   អង្គព្រះមុនិន្ទពិនលោកា ។
កាលទ្រង់គង់នៅឡើយ   ព្រះគុណអើយតែងមេត្តា
ប្រោសសត្វមនុស្សទេវតា   រាល់វេលាពុំដែលខាន ។

ឥឡូវព្រះពុទ្ធអង្គ នឹងទ្រាំគង់យូរពុំបាន
យាងចូលកាន់និព្វាន ខានទូន្មានយើងរាល់គ្នា ។
សាវ័កព្រះជាម្ចាស់ គង់ច្រើនណាស់នៅត្រៀបត្រា
បាត់តែអង្គសាស្តា ពីគ្រានោះលុះឥឡូវ ។
រឿងនេះសែនវិវេក គួរសង្វេគពេកណាស់កូវ
ព្រះរូបគង់ច្រផ្លូវ សត្វត្រូវពឹងយកនិស្ស័យ ។
ពេញបូណ៌មីវិសាខា ថ្ងៃនេះណាព្រះម្ចាស់ថ្លៃ
ប្រសូតចេញចាកផ្ទៃ និងក្សត្រថ្លៃចេញបព្វជ្ជា ។
បានត្រាស់ពោធិញ្ញាណ ចូលនិព្វានឋានសោភា
ពេញបូណ៌មីវិសាខា មានចរិតបួននោះឯង ។
កាលស្តេចនិព្វានទៅ សាវ័កនៅគិតកោតក្រែង
រៀបធ្វើគ្រឿងតាក់តែង រាល់វេលាតែរៀងរាប ។
មកដល់ឥឡូវនេះ យើងខ្ញុំនេះវន្ទាក្រាប
នឹកដល់ព្រះទ្រង់ភាព ជាបុញ្ញលាភទាន់សាសនា ។
ខ្ញុំបានគោរពហើយ ព្រះគុណអើយខ្ញុំប្រាថ្នា
ឲ្យទាន់ព្រះសិអារ្យ ត្រាស់ឯក្រោយដោយប្រពៃ ។
ពាក្យប៉ងបំណងណាត់ កុំបីភ្លាត់ឡើយម្ចាស់ថ្លៃ
សូមទាន់ព្រះមេត្តេយ្យ គ្រាន់អាស្រ័យទៅនិព្វាន ។

(បុរាណនិពន្ធ)

ទាលីពុទ្ធាភិសេក

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

ពុទ្ធការកធម៌

១- ឥតិបិ ទានបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ ទានឧបបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ ទានបរមត្ថបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា
២- ឥតិបិ សីលបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ សីលឧបបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ សីលបរមត្ថបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា
៣- ឥតិបិ នេក្ខម្មបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ នេក្ខម្មឧបបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ នេក្ខម្មបរមត្ថបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា
៤- ឥតិបិ បញ្ញាបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ បញ្ញាឧបបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ បញ្ញាបរមត្ថបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា
៥- ឥតិបិ វីរិយបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ វីរិយឧបបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ វីរិយបរមត្ថបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា
៦- ឥតិបិ ខន្តិបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ ខន្តិឧបបារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា

ឥតិបិ ខន្តិបរមត្ថបារមីសម្បន្នោ សោ ភគវា

៧- ឥតិបិ សច្ចបារមីសម្បន្នោ សោ ភគវា

ឥតិបិ សច្ចឧបបារមីសម្បន្នោ សោ ភគវា

ឥតិបិ សច្ចបរមត្ថបារមីសម្បន្នោ សោ ភគវា

៨- ឥតិបិ អធិដ្ឋានបារមីសម្បន្នោ សោ ភគវា

ឥតិបិ អធិដ្ឋានឧបបារមីសម្បន្នោ សោ ភគវា

ឥតិបិ អធិដ្ឋានបរមត្ថបារមីសម្បន្នោ សោ ភគវា

៩- ឥតិបិ មេត្តាបារមីសម្បន្នោ សោ ភគវា

ឥតិបិ មេត្តាឧបបារមីសម្បន្នោ សោ ភគវា

ឥតិបិ មេត្តាបរមត្ថបារមីសម្បន្នោ សោ ភគវា

១០- ឥតិបិ ឧបេក្ខាបារមីសម្បន្នោ សោ ភគវា

ឥតិបិ ឧបេក្ខាឧបបារមីសម្បន្នោ សោ ភគវា

ឥតិបិ ឧបេក្ខាបរមត្ថបារមីសម្បន្នោ សោ ភគវា

➢ ឥតិបិ ទសបារមីសម្បន្នោ សោ ភគវា

ឥតិបិ ទសឧបបារមីសម្បន្នោ សោ ភគវា

ឥតិបិ ទសបរមត្ថបារមីសម្បន្នោ សោ ភគវា

ឥតិបិ សមត្តឹសបារមីសម្បន្នោ សោ ភគវា ។

បដិច្ចសមុប្បាទធម៌

❖ អវិជ្ជាបច្ចយា សង្ខារា សង្ខារប្បច្ចយា វិញ្ញាណំ
វិញ្ញាណប្បច្ចយា នាមរូបំ នាមរូបប្បច្ចយា សឡាយតនំ
សឡាយតនប្បច្ចយា ផស្សោ ផស្សប្បច្ចយា វេទនា
វេទនាបច្ចយា តណ្ហា តណ្ហាបច្ចយា ឧបាទានំ
ឧបាទានប្បច្ចយា ភវោ ភវប្បច្ចយា ជាតិ
ជាតិប្បច្ចយា ជរាមរណំ, សោកបរិទេវទុក្ខទោមនស្សុបាយាសា សម្ភវន្តិ, ឯវមេតស្ស កេវលស្ស ទុក្ខក្ខន្ធស្ស សមុទយោ ហោតិ ។

❖ អវិជ្ជាយត្វេវ អសេសវិរាគនិរោធា សង្ខារនិរោធោ
សង្ខារនិរោធា វិញ្ញាណនិរោធោ
វិញ្ញាណនិរោធា នាមរូបនិរោធោ
នាមរូបនិរោធា សឡាយតននិរោធោ
សឡាយតននិរោធា ផស្សនិរោធោ
ផស្សនិរោធា វេទនានិរោធោ
វេទនានិរោធា តណ្ហានិរោធោ
តណ្ហានិរោធា ឧបាទាននិរោធោ
ឧបាទាននិរោធា ភវនិរោធោ
ភវនិរោធា ជាតិនិរោធោ
ជាតិនិរោធា ជរាមរណំ,
សោកបរិទេវទុក្ខទោមនស្សុបាយាសា និរុជ្ឈន្តិ
ឯវមេតស្ស កេវលស្ស ទុក្ខក្ខន្ធស្ស និរោធោ ហោតិ ។

ពុទ្ធជយមង្គលគាថា

១- ពាហុំ សហស្សមភិនិម្មិតសាវុធន្តំ
គ្រីមេខលំ ឧទិតឃោរសសេន មារំ
ទានាទិធម្មវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

២- មារាតិរេកមភិយុជ្ឈិតសព្វរត្តឹ
ឃោរម្បនាឡវកមក្ខមថទ្ធយក្ខំ
ខន្តីសុទន្តវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

៣- នាឡាគិរឹ គជវរំ អតិមត្តភូតំ
ទាវគ្គិចក្កមសនីវ សុទារុណន្តំ
មេត្តម្ពុសេកវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

៤- ឧក្ខិត្តខគ្គមតិហត្ថសុទារុណន្តំ
ធាវន្តិ យោជនបថង្គុលិមាលវន្តំ
ឥទ្ធីភិសង្ខតមនោ ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

៥- កត្វាន កដ្ឋមុទរំ ឥវ គព្ភិនីយា
ចិញ្ចាយ ទុដ្ឋវចនំ ជនកាយមជ្ឈេ
សន្តេន សោមវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

៦- សច្ចំ វិហាយ មតិសច្ចកវាទកេតុំ
វាទាភិរោបិតមនំ អតិអន្ធភូតំ
បញ្ញាបទីបជលិតោ ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

៧- នន្ទោបនន្ទភុជគំ វិពុធំ មហិទ្ធឹ
បុត្តេន ថេរភុជគេន ទមាបយន្តោ
ឥទ្ធូបទេសវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

៨- ទុគ្គាហទិដ្ឋិភុជគេន សុទដ្ឋហត្ថំ
ព្រហ្មំ វិសុទ្ធិជុតិមិទ្ធិពកាភិធានំ
ញាណាគទេន វិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

៩- ឯតាបិ ពុទ្ធជយមង្គលអដ្ឋគាថា
យោ វាចនោ ទិនទិនេ សរតេ មតន្ទី
ហិត្វានេកវិវិធានិ ចុបទ្ទវានិ
មោក្ខំ សុខំ អធិគមេយ្យ នរោ សបញ្ញោ ។

គាថានេះមិនមានក្នុងបិដក អដ្ឋកថា ដីកាទេ ប៉ុន្តែអ្នកវិជ្ជាការខ្លះសន្និដ្ឋានថា ប្រព័ន្ធឡើងក្នុងរវាងពុទ្ធសករាជ ២០០៦ ដោយព្រះមហាពុទ្ធសិរិត្ថេរ អ្នករចនាគម្ពីរដីកាពាហុំ ។ គាថានេះនិយាយអំពីជ័យជម្នះរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ៨ដងទៅលើកពួកមារជាដើម។ ចំណែកគាថាទី៩ ទើបតែងឡើងសម័យខាងក្រោយ ព្រោះមិនប្រាកដក្នុងដីកាពាហុំ ។

ជយបរិត្តគាថា

គាថាពោលអំពីជ័យជម្នះរបស់ព្រះពុទ្ធ

១- មហាការុណិកោ នាថោ ហិតាយ សព្វបាណិនំ
បូរេត្វា បារមី សព្វា បត្តោ សម្ពោធិមុត្តមំ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ តេ ជយមង្គលំ ។

២- ជយន្តោ ពោធិយា មូលេ សក្យានំ នន្ទិវឌ្ឍនោ
ឯវំ ត្វំ វិជយោ ហោហិ ជយស្សុ ជយមង្គលេ

៣- អបរាជិតបល្លង្កេ សីសេ បថវិបោក្ខរេ
អភិសេកេ សព្វពុទ្ធានំ អគ្គប្បត្តោ បមោទតិ

៤- សុនក្ខត្តំ សុមង្គលំ សុបភាតំ សុហុដ្ឋិតំ
សុខណោ សុមុហុត្តោ ច សុយិដ្ឋំ ព្រហ្មចារិសុ

៥- បទក្ខិណំ កាយកម្មំ វាចាកម្មំ បទក្ខិណំ
បទក្ខិណំ មនោកម្មំ បណិធី តេ បទក្ខិណា
បទក្ខិណានិ កត្វាន លភន្តត្ថេ បទក្ខិណេ ។

៦- តេ អត្ថលទ្ធា សុខិតា វិរុឡ្ហា ពុទ្ធសាសនេ
អរោគា សុខិតា ហោថ សហ សព្វេហិ ញាតិភិ ។

<u>បញ្ជាក់</u> : គាថាទី ១ ដល់ទី ៣ បោរាណាចារ្យប្រព័ន្ធឡើង, គាថាទី ៤ ដល់ទី ៦ ជាពុទ្ធវចនៈ មានក្នុងបុព្វណ្ហសូត្រ (បិ.៤១/៤៧៦) ។

អភយបរិត្តគាថា

គាថាការពារកុំឱ្យមានភ័យ

យន្ទុន្និមិត្តំ អវមង្គលញ្ច
យោ ចាមនាបោ សកុណស្ស សទ្ទោ
បាបគ្គហោ ទុស្សុបិនំ អកន្តំ
ពុទ្ធានុភាវេន ធម្មានុភាវេន
សង្ឃានុភាវេន វិនាសមេន្តុ ។

ទុក្ខប្បត្តា ច និទ្ទុក្ខា ភយប្បត្តា ច និព្ភយា
សោកប្បត្តា ច និស្សោកា ហោន្តុ សព្វេបិ បាណិនោ ។
ឯត្តាវតា ច អម្ហេហិ សម្ភតំ បុញ្ញសម្បទំ
សព្វេ ទេវានុមោទន្តុ សព្វសម្បត្តិសិទ្ធិយា ។
ទានំ ទទន្តុ សទ្ធាយ សីលំ រក្ខន្តុ សព្វទា
ភាវនាភិរតា ហោន្តុ គច្ឆន្តុ ទេវតា គតា ។
សព្វេ ពុទ្ធា ពលប្បត្តា បច្ចេកានញ្ច យម្ពលំ
អរហន្តានញ្ច តេជេន រក្ខំ ពន្ធាមិ សព្វសោ ។

- គាថានេះ បោរាណាចារ្យ ប្រព័ន្ធឡើងអាងគុណព្រះរតនត្រ័យ មកគ្រប់គ្រងរក្សាឲ្យមានសិរីសួស្ដី ។

សព្វមង្គលគាថា

១- **ភវតុ សព្វមង្គលំ រក្ខន្តុ សព្វទេវតា**
សព្វពុទ្ធានុភាវេន សទា សោត្ថី ភវន្តុ តេ ។
២- **ភវតុ សព្វមង្គលំ រក្ខន្តុ សព្វទេវតា**
សព្វធម្មានុភាវេន សទា សោត្ថី ភវន្តុ តេ ។
៣- **ភវតុ សព្វមង្គលំ រក្ខន្តុ សព្វទេវតា**
សព្វសង្ឃានុភាវេន សទា សោត្ថី ភវន្តុ តេ ។

- ជាគាថារបស់បោរាណាចារ្យប្រព័ន្ធឡើង ។

រម្លឹកបន្ថែម

លុះសូត្រធម៌ខាងលើនេះចប់ហើយ បើមានពេលវែង និងមានអ្នកណាចេះចាំនូវធម៌ **រតនមាលា** *ដែលពោលអំពីគុណព្រះពុទ្ធ៥៦គាថា ពោលពីគុណព្រះធម៌ ៣៨ គាថា និងពោលពីគុណព្រះសង្ឃ ១៤ គាថា ដែលបោរាណាចារ្យបានប្រព័ន្ធឡើងចេញពីធម៌* **ឥតិបិសោ, ស្វាក្ខាតោ,** *និង* **សុបដិបន្នោ** *។ម្យ៉ាងទៀតគប្បីសូត្រគាថា* **ជិនបញ្ជរ** *ជាគាថាដែលថេរៈសម័យដើមតែងស្វាធ្យាយ ក្នុងពិធីផ្សេង ៗ មានពុទ្ធាភិសេកជាដើម ។ គាថានេះ ពោលអារាធនាព្រះពុទ្ធ ព្រះសាវ័ក និងព្រះបរិត្តឲ្យមកទ្រទ្រង់នៅក្នុងកាយ ដើម្បីគ្រប់គ្រងឲ្យមានសិរីសួស្តី ទុកដូចជាគ្រោះកែវដ៏វិសេស ការពារភ័យ ។*

ព្រះអង្គបរិនិព្វាន

បកិណ្ណកធម៌

បន្ទាប់ពីចប់កិច្ចវេរគ្រឿងសក្ការបូជា ថ្វាយចំពោះព្រះរតនត្រ័យហើយ គប្បីសូត្រធម៌ផ្សាយមេត្តា បត្តិទានគាថា បត្ថនាគាថា និងសុខាភិយាចនគាថា ជាដើម។ បើមានពេលច្រើន គួរសូត្របាលីគាថា និងកំណាព្យក្នុង **បកិណ្ណកធម៌** ខាងក្រោយផង ដើម្បីញ៉ាំងសេចក្តីជ្រះថ្លាក្នុងគុណព្រះត្រៃរតន៍ និងជាទីចម្រើនបុណ្យកុសលបន្ថែមទៀត ។

បកាសនកថា

បញ្ចមារេ ជិនោ នាថោ　　បត្តោ សម្ពោធិមុត្តមំ
ចតុសច្ចំ បកាសេន្តោ　　ធម្មចក្កំ បវត្តយិ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន　　ហោតុ មេ ជយមង្គលំ ។

វីអង្គព្រះលោកនាថ　　មុនីជាតិពង្សពុទ្ធា
ជាម្លប់នៃសត្តា　　ទ្រង់ផ្ចាញ់មារគ្រប់ទាំងប្រាំ ។
ទ្រង់ឈ្នះដោយជោគជ័យ　　មានព្រះទ័យតម្កល់មាំ
សម្រេចគុណដ៏ធំ　　ពោធិញ្ញាណជាសាស្តា ។
ព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាស　　ធម៌ពិតច្បាស់បួនប្រការ
ប្រោសសត្វមនុស្សទេវតា　　តាមមាគ៌ាអង្គប្រាំបី ។
ញ៉ាំងចក្រគឺព្រះធម៌　　ជាយានបរចាកលោកិយ
នាំសត្វក្នុងភពបី　　ដាក់ដល់ត្រើយគឺនិព្វាន ។

ដោយសច្ចវាចា ចិត្តប្រាថ្នាប្រណិធាន
សូមទាន់ព្រះទ្រង់ញាណ ត្រាស់ខាងក្រោយពិតប្រាកដ ។
បានស្ដាប់ធម៌ព្រះអង្គ យល់ត្រូវត្រង់ស្អាតហ្មត់ចត់
បញ្ចប់សង្សារវដ្ដ លែងវិលបត់ត្រលប់សា ។
តែបើមិនទាន់ដល់ ជួបមគ្គផលដូចប្រាថ្នា
សូមគុណធម៌ថ្លៃថ្លា ជួយរក្សាឲ្យសុខសាន្ត ។
សូមជួបជ័យមង្គល កុំឲ្យយល់ទុក្ខរំខាន
សត្រូវទាំងប៉ុន្មាន សូមប្រែប្រាណមានចិត្តល្អ ។
សូមសុខសន្តិភាព កើតរៀងរាបជាស្ថាពរ
ដល់សព្វសត្វនិករ គ្រប់ភពឋានសព្វៗកាល ។

(ដោយឧបាសក ជួន-ម៉ែន)

សម្បសាទនកថា

ខ្ញុំសូមនមស្ការ ចិត្តជ្រះថ្លាបង្គំផ្ចង់
ព្រះត្រៃសរណគមន៍ គ្រប់ដោយអង្គប្រជុំបី ។
ទីមួយគឺព្រះពុទ្ធ ប្រសើរផុតក្នុងលោកិយ
ត្រាស់ដឹងដោយបារមី មានព្រះទ័យមហាករុណា ។
ស្រង់សត្វចេញចាកលោក ដែលផុយផោកដោយអវិជ្ជា
ទេសនាព្រះធម្មា ឆ្លងសង្សារឥតសង្ស័យ ។
បពិត្រព្រះមានជោគ សត្វក្នុងលោកជ្រះថ្លាក្រៃ

បូជាទាំងយប់ថ្ងៃ.　　ជាបច្ច័យដល់និព្វាន ។
ទីពីរគឺព្រះធម៌　　ប្រសើរល្អប្រៀបពុំបាន
ព្រះធម៌ដូចជាស្ពាន　　ឬជាយានចម្លងសត្វ ។
ដូច្នេះយើងរាល់គ្នា　　ប្រឹងសិក្សានិងបដិបត្តិ
ពិចារណាដោយហ្មត់ចត់　　ទើបឆ្លងផុតពីទុក្ខា ។
ទីបីគឺព្រះសង្ឃ　　លោកទ្រទ្រង់ត្រៃសិក្ខា
សង្រួមកាយវាចា　　បដិបត្តិធម៌វិន័យ ។
សរណៈល្អឧត្តម　　ឱនបង្គំប្រជុំបី
ព្រះពុទ្ធព្រះធម៌ថ្លៃ　　ព្រះសង្ឃក្តីប្រសើរផុត ។
យើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នា　　សូមបូជាព្រះត្រៃរតន៍
មានមកពិតប្រាកដ　　គ្រប់ដោយបទបីប្រការ ។
ជាកែវដ៏ឧត្តម　　នាំសុខធំដល់សត្តា
ដែលមានចិត្តជ្រះថ្លា　　ផុតសង្សារនោះឯងហោង ។

(ដោយ ហេង-ជុំនិត និង គល់-សុភាព)

រតនប្បសំសាកថា

ចិត្តីកតំ មហគ្ឃញ្ច អតុលំ ទុល្លភទស្សនំ
អនោមសត្តបរិភោគំ រតនំ តេន វុច្ចតិ ។

វត្ថុដែលធ្វើឲ្យគេរីករាយ មានតម្លៃច្រើន ថ្លឹងមិនបាន ឃើញបានដោយលំបាក មិនជាការបរិភោគរបស់សត្វអ្នកថោកទាប ដោយហេតុនោះ ទើបហៅថា រតនៈ ។

ពុទ្ធោតិ វចនំ សេដ្ឋំ ពុទ្ធោតិ បទមុត្តមំ
នត្ថិ តេន សមំ លោកេ អញ្ញំ សោតរសាយនំ ។

ពាក្យថា ព្រះពុទ្ធ ជាពាក្យដ៏ប្រសើរបំផុត បទថា ព្រះពុទ្ធ ជាបទដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ពាក្យនិងបទដទៃ ដែលពីរោះដល់ត្រចៀក ស្មើដោយពាក្យនិងបទនោះ ក្នុងលោក មិនមានឡើយ ។

ធម្មោតិ វចនំ សេដ្ឋំ ធម្មោតិ បទមុត្តមំ
នត្ថិ តេន សមំ លោកេ អញ្ញំ សោតរសាយនំ ។

ពាក្យថា ព្រះធម៌ ជាពាក្យដ៏ប្រសើរបំផុត បទថា ព្រះធម៌ ជាបទដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ពាក្យនិងបទដទៃ ដែលពីរោះដល់ត្រចៀក ស្មើដោយពាក្យនិងបទនោះ ក្នុងលោក មិនមានឡើយ ។

សង្ឃោតិ វចនំ សេដ្ឋំ សង្ឃោតិ បទមុត្តមំ
នត្ថិ តេន សមំ លោកេ អញ្ញំ សោតរសាយនំ ។

ពាក្យថា ព្រះសង្ឃ ជាពាក្យដ៏ប្រសើរបំផុត បទថា ព្រះសង្ឃ ជាបទដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ពាក្យនិងបទដទៃ ដែលពីរោះដល់ត្រចៀក ស្មើដោយពាក្យនិងបទនោះ ក្នុងលោក មិនមានឡើយ ។ (រតនសុត្តដ្ឋកថា)

អប្បមាណោ ពុទ្ធោ

ព្រះពុទ្ធ ទ្រទ្រង់នូវព្រះគុណ នឹងប្រមាណមិនបាន ។

អប្បមាណោ ធម្មោ

ព្រះធម៌ ទ្រទ្រង់នូវព្រះគុណ នឹងប្រមាណមិនបាន ។

អប្បមាណោ សង្ឃោ

ព្រះសង្ឃ ទ្រទ្រង់នូវព្រះគុណ នឹងប្រមាណមិនបាន ។

ឥទម្បិ ពុទ្ធេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះពុទ្ធនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឥទម្បិ ធម្មេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះធម៌នេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ កែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម

បណាមគាថា

សម្មាសម្ពុទ្ធោ វត សោ ភគវា យោ សព្វទុក្ខស្ស បហានាយ

ធម្មំ ទេសេតិ តំ សម្មាសម្ពុទ្ធំ អាទរេន នមស្សាម ។

ព្រះភគវន្តមុនីអង្គឯណា ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងនូវធម៌ដើម្បីកម្ចាត់បង់នូវសេចក្តីទុក្ខទាំងពួង ព្រះភគវន្តមុនីអង្គនោះ ជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធមែនពិត យើងខ្ញុំព្រះអង្គ សូមថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះដោយគោរព ។

និយ្យានិកោ វត សោ ធម្មោ យោ សព្វទុក្ខស្ស បហានាយ
ស្វាក្ខាតោ តេន ភគវតា តំ ធម្មំ អាទរេន នមស្សាម ។

ព្រះធម៌ឯណា ដែលព្រះភគវន្តមុនីអង្គនោះ ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងហើយ ដោយប្រពៃ ដើម្បីកម្ចាត់បង់នូវសេចក្តីទុក្ខទាំងពួង ព្រះធម៌នោះ ជាធម៌ស្រោចស្រង់សត្វមែនពិត យើងខ្ញុំព្រះអង្គ សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌នោះ ដោយគោរព ។

សុបដិបន្នោ វតស្ស ភគវតោ សោ សាវកសង្ឃោ យោ សព្វ-
ទុក្ខស្ស បហានាយ បដិបន្នោ តំ សង្ឃំ អាទរេន នមស្សាម ។

ព្រះអរិយសង្ឃឯណា លោកប្រតិបត្តិដើម្បីកម្ចាត់បង់ នូវសេចក្តីទុក្ខទាំងពួង ព្រះអរិយសង្ឃនោះជាសង្ឃសាវ័ក នៃព្រះភគវន្តមុនីអង្គនោះ លោកប្រតិបត្តិ ដោយប្រពៃមែនពិត យើងខ្ញុំព្រះអង្គ សូមថ្វាយបង្គំ នូវព្រះអរិយសង្ឃនោះ ដោយគោរព ។ (វិសាខបូជាបោត្ថកេ)

វន្ទិត្វា សិរសា សេដ្ឋំ　ពុទ្ធមប្បដិបុគ្គលំ
ញេយ្យសាគរមុត្តិណ្ណំ　តិណ្ណសំសារសាគរំ ។

ខ្ញុំព្រះអង្គ សូមថ្វាយបង្គំដោយសិរសាគឺត្បូង ចំពោះព្រះសព្វញ្ញុ-ពុទ្ធ ទ្រង់ប្រសើរផុតឥតបុគ្គលប្រៀបបាន ទ្រង់បានឆ្លងផុតសង្សារ-សាគរ ឡើងទៅកាន់សាគរគឺញេយ្យធម៌ហើយ ។

តថេវ បរមំ សន្តំ　គម្ភីរំ ទុទ្ទសំ អណុំ
ភវាភវករំ សុទ្ធំ　ធម្មំ សទ្ធម្មបូជិតំ ។

មួយទៀត សូមថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះធម៌ថ្លៃ ជាធម៌រម្ងាប់បង់នូវរាគាទិក្កិលេស ជាធម៌ល្អិតជ្រាលជ្រៅ កម្រសត្វឃើញបានដោយងាយ ជាធម៌ធ្វើនូវភពតូចនិងភពធំ ឲ្យជ្រះស្រឡះ ជាព្រះសទ្ធម្មដែលទេវតានិងមនុស្សតែងបូជា ។

តថេវ បន សង្ឃញ្ច អសន្តំ សង្ឃមុត្តមំ
ឧត្តមំ ទក្ខិណេយ្យានំ សន្តិន្ទ្រិយំ អនាសវំ ។

មួយវិញទៀត សូមថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសង្ឃ ដែលមិនមានការជាប់ចំពាក់ដោយរាគាទិក្កិលេស ជាព្រះសង្ឃខ្ពង់ខ្ពស់ ប្រសើរជាងទក្ខិណេយ្យបុគ្គលទាំងឡាយ ជាព្រះសង្ឃមានឥន្ទ្រិយស្ងប់រៀបរយ ជាព្រះសង្ឃមិនមានអាសវក្កិលេស ។ (ពុទ្ធប្បវត្តិ ទូរេនិទាន)

ពុទ្ធោ តិលោកសរណោ ពុទ្ធោ សេដ្ឋោ វរោត្តមោ
ពុទ្ធោ លោកវរជេដ្ឋោ អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់ជាទីពឹងនៃត្រៃលោក ព្រះពុទ្ធទ្រង់ប្រសើរឧត្តមខ្ពង់ខ្ពស់ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ចម្បងដ៏ប្រសើរក្នុងលោក ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ សព្វកាលទាំងពួង ។

ធម្មោ តិលោកសរណោ ធម្មោ សេដ្ឋោ វរោត្តមោ
ធម្មោ លោកវរនាថោ អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ។

ព្រះធម៌ជាទីពឹងនៃត្រៃលោក ព្រះធម៌ប្រសើរឧត្តមខ្ពង់ខ្ពស់ ព្រះធម៌ជាទីពឹងដ៏ប្រសើរក្នុងលោក ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌នោះ សព្វកាលទាំងពួង ។

សង្ឃោ តិលោកសរណោ សង្ឃោ សេដ្ឋោ វរោត្តមោ
សង្ឃោ លោកេ អនុត្តរោ អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ។

ព្រះសង្ឃជាទីពឹងនៃត្រៃលោក ព្រះសង្ឃប្រសើរឧត្តមខ្ពង់ខ្ពស់ ព្រះសង្ឃដ៏ប្រសើរក្នុងលោក ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសង្ឃនោះ សព្វកាលទាំងពួង ។ (គ្រូជម្មានន្ទ)

បណាមគាថា

ពុទ្ធោ មហេសី អរហំ តថាគតោ
លោកុត្តមោ សព្វគរូហិ ជេដ្ឋកោ
លោកស្ស សត្ថា ជនតម្ពកោវិទោ
វន្ទាមហំ តំ នរបូជនេយ្យកំ ។

អរហន្តតថាគត ជ្រាបគ្រប់បទស្វែងគុណធំ
ទ្រង់ជាលោកុត្តម ច្បងជាងសព្វគ្រូលើសលន់ ។
ជាសាស្តានៃលោក ចេះឥតស្មោកទូន្មានជន
ខ្ញុំវន្ទាបន្ទន់ ទ្រង់ដែលជនគួរបូជា ។

ធម្មោ បទីបោ វយ តស្ស សត្ថុនោ
លោកានមន្ធស្ស វិនាសការកោ
សព្វញ្ញុពុទ្ធប្បជិតូតិ សញ្ញតោ
វន្ទាមហំ តំ នរបូជនេយ្យកំ ។

ព្រះធម៌នៃសាស្តា ឧបមាដូចពន្លឺ
តែងធ្វើលោកឲ្យភ្លឺ ចាកងងឹតឲ្យស្ងួនផុត ។
ដែលប្រាជ្ញសម្គាល់អាង ថាតំណាងសព្វញ្ញុពុទ្ធ
ខ្ញុំវន្ទាលំអុត ធម៌នោះសុទ្ធជនបូជា ។

សង្ឃោ វិសុទ្ធោ សុគតស្ស សាវកោ
សិក្ខាសុ ភាវោ វរធម្មសិក្ខកោ
និទ្ទោបសំសាទិអនាគរោ វរោ
វន្ទាមហំ តំ នរបូជនេយ្យកំ ។

សាវ័កព្រះសុគត ស្អាតហ្មត់ចត់វិសេសថ្លា
ប្រាជ្ញាត្រៃសិក្ខា លោកសិក្សាធម៌ឧត្តម ។
ជាសង្ឃថ្នាក់ខាងលើ មិនអើពើលោកធម្ម
ខ្ញុំវន្ទាប្រណម្យ សង្ឃឧត្តមជនបូជា ។

នមក្ការានុភាវេន វឌ្ឍតុ ពុទ្ធសាសនំ
សមគ្គោ ហោតុ សង្ឃោ ច សុខី ហោន្តុ ច សាធវោ ។

ដោយអំណាចវន្ទា ត្រៃរតនាជាអម្ចាស់
សូមឲ្យពុទ្ធសាសន៍ លូតលាស់ក្រាស់ចម្រើនផង ។
សូមឲ្យសង្ឃព្រមព្រៀង កុំឲ្យល្អៀងខុសគន្លង
សូមសាធុជនផង កុំមានហ្មងបានសុខុម ។

រតនត្តយតេជេន សិក្ខា មេ ឯតុ វឌ្ឍនំ
តស្សាបិ អានុភាវេន សហសាយេវ សិជ្ឈតុ ។

ដោយតេជះត្រៃរតន៍ ខ្ញុំប្រណិប័តន៍ដោយគោរព
សូមឲ្យការរៀនគ្រប់ របស់ខ្ញុំបានវឌ្ឍនា ។
ដោយអំណាចអានុភាព ដែលខ្ញុំក្រាបថ្វាយវន្ទា
សូមឲ្យការសិក្សា របស់ខ្ញុំសម្រេចឆាប់ ។
រោគា ចេវន្តរាយា ច ឧប្បន្នា ចេ ឧបទ្ទវា
ពុទ្ធាទិអានុភាវេន វិនស្សន្តុ អសេសតោ ។
ដោយតេជះត្រៃរតន៍ មានពុទ្ធរតន៍ជាប្រធាន
ប្រសិនបើកើតមាន អន្តរធានចង្រៃរោគ
សូមឲ្យវិនាសខ្ពោក កុំសល់រោគតិចតួចឡើយ ។

សុខាភិយាចនគាថា

ពុទ្ធំសុមាលី ទិបនុត្តមោ តមោ
ហន្ត្វាន ពោធេសិធ បន្ថជំ កជំ
មគ្គគ្គសេលម្ហិ សុទុដ្ឋិតោ ឋិតោ
សោ មំ ចិរំ បាតុ សុខំ សទា សទា ។

ព្រះពុទ្ធដូចអាទិត្យ ឧត្តមពិតជាងពួកជន
កម្ចាត់នូវមោហន្ធ ហើយចេញចាកសព្វកិលេស ។
ទ្រង់ឋិតនៅលើភ្នំ ដ៏ឧត្តមមគ្គវិសេស
ដាស់សត្វជាប់កិលេស ឲ្យភ្លឺថែសក្នុងលោកា ។
សូមទ្រង់ប្រោសគ្រប់គ្រង យើងខ្ញុំផងរាល់វេលា

ឲ្យបានសុខគ្រប់គ្នា អស់កាលយូរអង្វែងទៅ ។

ស្វាក្ខាតធម្មោ វិមលោ សុនិម្មលោ
សន្ទិដ្ឋិកោ សន្តិករោ ធុវង្គរោ
បូជារហោ មោក្ខនយោ សុខន្ទយោ
សោ មំ ចិរំ បាតុ សុខំ សទា សទា ។

ស្វាក្ខាតធម៌ណា ផ្លូវជង់ថ្លាគ្មានសៅហ្មង
ជាធម៌ដែលអ្នកផង ឃើញច្បាស់ពិតដោយខ្លួនឯង ។
ធ្វើនូវសន្តិភាព ធុវភាពដ៏ចំពោ្ងង
គួរបូជាយ៉ាងស្តែង ឲ្យនិព្វានឲ្យសុខា ។
សូមធម៌នោះគ្រប់គ្រង ឃើងខ្ញុំផងរាល់វេលា
ឲ្យបានសុខគ្រប់គ្នា អស់កាលយូរអង្វែងទៅ ។

សង្ឃោ វិសុទ្ធោ សុភរោ សយម្ភរោ
ពុទ្ធស្ស បុត្តោ សុជហោ រណញ្ជហោ
ខេត្តញ្ជនានំ សវកោ សុសាវកោ
សោ មំ ចិរំ បាតុ សុខំ សទា សទា ។

រីព្រះអរិយសង្ឃ ជាបុត្រអង្គព្រះសម្ពុទ្ធ
លោកស្អាតបរិសុទ្ធ ផាយចិញ្ចឹមរៀងរាល់ផ្ទះ ។
ចិញ្ចឹមដោយអាត្មា កិលេសាលះស្រឡះ
សង្គ្រាមក៏លោកលះ ជ្រះស្រឡះបានក្បៀមក្សាន្ត ។

ជាអ្នកស្តាប់ឱវាទ ដែលលោកនាថទ្រង់ទូន្មាន
ជាសាវ័កកល្យាណ ស្រែបុណ្យទាននៃជនា ។
សូមសង្ឃនោះគ្រប់គ្រង យើងខ្ញុំផងរាល់វេលា
ឲ្យបានសុខគ្រប់គ្នា អស់កាលយូរអង្វែងទៅ ។

(ចាកបាលីវេយ្យាករណ៍)

ឱភាសនគាថា

ពុទ្ធោ តិលោកទីបោច ពុទ្ធោ សុរិយោ តមោនុទោ
យេ យន្តិ សរណំ ពុទ្ធំ នត្ថិ តេសំ ភយំ សទា ។
ព្រះពុទ្ធដូចប្រទីប បំភ្លឺទីបនាលោកិយ
ឲ្យសត្វក្នុងភពបី ជួបសួស្តីសុមង្គល ។
ដូចជាសែងសុរិយា រះភ្លឺថ្លាភពមណ្ឌល
សព្វសត្វបានដឹងយល់ នូវហេតុផលគ្រប់ប្រការ ។
បំបាត់ភាពងងឹត ឃើញច្បាស់ពិតនូវមាគ៌ា
បំពេញកិច្ចការងារ បានសុខាល្អប្រពៃ ។
អ្នកណាដល់ព្រះពុទ្ធ គុណវិសុទ្ធស្អាតថ្លាថ្លៃ
អ្នកនោះរួចទុក្ខភ័យ គ្រោះចង្រៃសព្វរោគា ។
បានជួបសុខសួស្តី ជោគសិរីតាមប្រាថ្នា
សម្បត្តិទ្រព្យនានា កើតបរិបូរសព្វកាលហោង ។
ធម្មោ តិលោកទីបោច ធម្មោ សុរិយោ តមោនុទោ
យេ យន្តិ សរណំ ធម្មំ នត្ថិ តេសំ ភយំ សទា ។

ព្រះធម៌ដូចប្រទីប បំភ្លឺទីបនាលោកិយ
ឲ្យសត្វក្នុងភពបី ជួបសួស្ដីសុមង្គល ។
ដូចជាសែងសុរិយា រះភ្លឺថ្លាភពមណ្ឌល
សព្វសត្វបានដឹងយល់ នូវហេតុផលគ្រប់ប្រការ ។
បំបាត់ភាពងងឹត ឃើញច្បាស់ពិតនូវមាគ៌ា
បំពេញកិច្ចការងារ បានសុខាល្អប្រពៃ ។
អ្នកណាដល់ព្រះធម៌ បរិសុទ្ធល្អឥតឧបមេយ្យ
អ្នកនោះរួចទុក្ខភ័យ គ្រោះចង្រៃសព្វរោគា ។
បានជួបសុខសួស្ដី ជោគសិរីតាមប្រាថ្នា
សម្បត្តិទ្រព្យនានា កើតបរិបូរសព្វកាលហោង ។
សង្ឃោ តិលោកទីបោវ សង្ឃោ សុរិយោ តមោនុទោ
យេ យន្តិ សរណំ សង្ឃំ នត្ថិ តេសំ ភយំ សទា ។
ព្រះសង្ឃដូចប្រទីប បំភ្លឺទីបនាលោកិយ
ឲ្យសត្វក្នុងភពបី ជួបសួស្ដីសុមង្គល ។
ដូចជាសែងសុរិយា រះភ្លឺថ្លាភពមណ្ឌល
សព្វសត្វបានដឹងយល់ នូវហេតុផលគ្រប់ប្រការ ។
បំបាត់ភាពងងឹត ឃើញច្បាស់ពិតនូវមាគ៌ា
បំពេញកិច្ចការងារ បានសុខាល្អប្រពៃ ។
អ្នកណាដល់ព្រះសង្ឃ លោកទ្រទ្រង់សិក្ខា ៣

អ្នកនោះរួចទុក្ខភ័យ គ្រោះចង្រៃសព្វរោគា ។
បានជួបសុខសួស្តី ជោគសិរីតាមប្រាថ្នា
សម្បត្តិទ្រព្យនានា កើតបរិបូរសព្វកាលហោង ។

(ឧបាសក ជួន-ម៉េន)

ធម្មបទគាថា

សុខោ ពុទ្ធានមុប្បាទោ សុខា សទ្ធម្មទេសនា
សុខា សង្ឃស្ស សាមគ្គី សមគ្គានំ តបោ សុខោ ។

ការកើតឡើងនៃព្រះពុទ្ធ ជាសុខ ការសម្តែងព្រះសទ្ធម្ម ជាសុខ សេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នានៃពួក (សង្ឃ ឬពួកក្រុម) ជាសុខ សេចក្តីព្រម-ព្រៀងគ្នា របស់អ្នកមានតបធម៌ទាំងឡាយ ជាសុខ ។

បូជារហេ បូជយតោ ពុទ្ធេ យទិ ច សាវកេ
បបញ្ចសមតិក្កន្តេ តិណ្ណសោកបរិទ្ទវេ
តេ តាទិសេ បូជយតោ និព្វុតេ អកុតោភយេ
ន សក្កា បុញ្ញំ សង្ខាតុំ ឥមេត្តមបិ កេនចិ ។

កាលបុគ្គលបូជាដល់បូជារហបុគ្គល គឺព្រះពុទ្ធ ឬសាវ័ករបស់ព្រះពុទ្ធ ដែលកន្លងផុតបបញ្ចធម៌ ដែលកន្លងផុតសេចក្តីសោក និងខ្សឹកខ្សួល ឬកាលបូជាដល់បូជារហបុគ្គលទាំងនោះ ដែលប្រកបដោយតាទិគុណ លោកមិនមានភ័យអំពីទីណា សូម្បីនិព្វានទៅហើយ បុគ្គលណាមួយមិនអាចរាប់បុណ្យថា បុណ្យនេះមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះបានឡើយ ។ **(ធម្មបទ ពុទ្ធវគ្គ)**

ពុទ្ធុប្បត្តិកថា

សុខោពុទ្ធានមុប្បាទោ ព្រះពុទ្ធផ្ការពោរពេញក្លាហាន
កសាងបារមីសិរីថ្កើងថ្កាន រហូតដល់បានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធ ។
ព្រះពុទ្ធគ្រប់អង្គត្រាស់ដឹងក្នុងលោកមានជ័យមានជោគប្រាជ្ញាមោះមុត
ព្រះអង្គឈ្នះមារនៅពេលប្រយុទ្ធ ដោយសស្ត្រាវុធមុតគ្មានអ្វីដូច ។
ទ្រង់ត្រាស់ដឹងហើយនាំមកនូវសុខ បំបែកសម្បកទិដ្ឋិកំហូច
ដោយធម៌ទេសនាភ្លឺថ្លារុងរោចន៍ សុខគ្មានអ្វីដូចគឺព្រះនិព្វាន ។

ល្អបីប្រការ

ល្អក្នុងសាសនា មានបីប្រការ ព្រះអង្គសម្តែង
ទេសនាទុកមក ប្រាកដជាក់ស្តែង ឲ្យសត្វខំស្វែង
ទុកក្នុងសន្តាន ។
ល្អបទខាងដើម ប្រសើរយ៉ាងឆ្នើម គឺសីលកល្យាណ
ខិតខំរក្សា ឃុំគ្រងឲ្យបាន ផលនោះនាំប្រាណ
បានសុគតិភព ។
ល្អបទកណ្តាល ល្អយ៉ាងត្រកាល ភាវនាគ្មានឈប់
ចម្រើនកម្មដ្ឋាន ឲ្យបានសព្វគ្រប់ រាល់ពេលថ្ងៃយប់
ស្ងប់ក្នុងព្រះធម៌ ។
ល្អបទខាងចុង ចម្រើនទុកក្នុង បញ្ញាឧត្តម

បានយល់ចាក់ធ្លុះ នូវព្រះសទ្ធម្ម សតិតាំងមាំ
ចងចាំយល់បាន ។
ដឹងនូវលក្ខណៈ ភាវៈប្រចក្ស ប្រចាំសន្តាន
សង្ខារតាក់តែង បញ្ញាចាំបាន កិលេសប៉ុន្មាន
យល់បានគ្មានសល់ ។
រំដោះកងទុក្ខ ប្រាថ្នាក្តីសុខ បញ្ញាតម្កល់
ចម្រើនអរិយមគ្គ នោះទើបបានដល់ ផុតទុក្ខកង្វល់
ដល់ទីក្សេមក្សាន្ត ។
នរអ្នកណា ព្យាយាមសិក្សា ល្អបីឲ្យបាន
ចងចាំក្នុងចិត្ត ទុកក្នុងសន្តាន ផលនោះនាំប្រាណ
បានសុខស្ងប់ហោង ។

(ដោយឧបាសក ថូវ-ប៊ិន់)

ពុទ្ធកិច្ច ៥ យ៉ាង

បុព្វណ្ហេ បិណ្ឌបាតញ្ច សាយណ្ហេ ធម្មទេសនំ
បទោសេ ភិក្ខុឱវាទំ អឌ្ឍរត្តេ ទេវបញ្ហានំ
បច្ចូសេវ គតេ កាលេ ភព្វាភព្វេ វិលោកនំ
ឯតេ បញ្ចវិធេ កិច្ចេ វិសោធេតិ មុនិបុង្គវោតិ ។

ពុទ្ធកិច្ច ៥ យ៉ាងគឺអ្វីខ្លះ ចូរចាំឲ្យច្បាស់គ្រប់រូបា
បំណាច់អ្នកកាន់ពុទ្ធសាសនា ត្រូវចាំកិច្ចការនៃព្រះអង្គ ។

ពេលព្រឹកទ្រង់យាងបិណ្ឌបាត តាមផ្ទះមានញាតិចាំរហង់
ចូនមួយអង្គឯងចូនមានសង្ឃ តម្រង់តាមសត្វមាននិស្ស័យ ។
រសៀលទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងធម៌ ដល់សត្វនិករដោយអាល័យ
បើសត្វមិនយល់ទ្រង់ឧបមេយ្យ បកស្រាយសេចក្ដីឲ្យយល់បាន ។
ព្រលប់ប្រទានព្រះឱវាទ ដល់សង្ឃឲ្យស្អាតល្អកល្យាណ
កុំឲ្យប្រព្រឹត្តខុសលំអាន តាមផ្លូវដែលបានទ្រង់បញ្ញត្ត ។
អធ្រាត្រទ្រង់ដោះស្រាយបញ្ហា ដែលពួកទេវតាមកច្រើនក្ដាត់
សម្ដែងព្រះសូត្រឬបរមត្ថ តាមពពួកសត្វដែលសង្ស័យ ។
ជិតភ្លឺប្រមើលនិស្ស័យសត្វ តើអាចប្រតិបត្តិមានកម្រៃ
ដែលគួរត្រាស់ដឹងព្រះធម៌ថ្លៃ តាមឧបនិស្ស័យសត្វលោកា ។
៤៥ ឆ្នាំ ឥតមានខ្វះ ព្រះអង្គនឿយណាស់លើសមនុស្សា
ឥតមានសម្រាកព្រះកាយា គឺគ្មាននរណាប្រដូចបាន ។
យើងបាត់ព្រះពុទ្ធទាន់សាសនា ធម៌ជាអាចារ្យទូន្មានប្រាណ
ប្រព្រឹត្តត្រង់ផ្លូវត្រូវលំអាន ដរាបដល់បាននិព្វានហោង ។

ពុទ្ធកិច្ច ៥ យ៉ាង

គ្រាកាលព្រះសម្ពុទ្ធ ប្រសើរផុតដ៏ឧត្ដម
បានត្រាស់ជាបឋម សែសិបប្រាំព្រះវស្សា ។
បំពេញពុទ្ធកិច្ច មិនដែលដាច់វេលាណា
សន្មតឈ្មោះហៅថា ពុទ្ធក្រឹត្យាមានប្រាំយ៉ាង ។

ទី ១ គឺពេលព្រឹក ដ៏ពន្លឺកពន្លឺស្វាង
ព្រះអង្គស្តេចទ្រង់យាង ចេញបិណ្ឌបាតប្រោសសព្វសត្វ។
ទី ២ រសៀលជ្រេ ព្រះសុរិយេពេលទៀបស្វាត់
ទេសនាប្រោសសព្វសត្វ មិនកំណត់ថាសត្វណា ។
ទី ៣ ពេលព្រលប់ ព្រះចមកពត្រៃលោកា
ប្រទានធម៌ទេសនា ឲ្យឱវាទភិក្ខុសង្ឃ ។
ទី ៤ ពេលអធ្រាត្រ ព្រះលោកនាថទ្រង់ផ្ចិតផ្ចង់
ព្រះទ័យល្អស្មោះត្រង់ ទ្រង់ដោះស្រាយនូវប្រស្នា ។
ជម្រេងៗកើតឡើងពិត នៅក្នុងចិត្តនៃទេវតា
ងឿងឆ្ងល់ធម៌ត្រង់ណា ព្រះសាស្តាទ្រង់អារកាត់ ។
ទី ៥ ពេលទៀបភ្លឺ ប្រមើលមើលនិស្ស័យសត្វ
នៅក្នុងសង្សារវដ្ត ឲ្យប្រាកដគួរសន្តោស ។
សត្វណាមានសំណាង ព្រះអង្គយាងចេញទៅប្រោស
ប្រទានធម៌ទាបខ្ពស់ ឲ្យទៅតាមឧបនិស្ស័យ ។
ធម៌នោះឈ្មោះហៅថា ពុទ្ធក្រឹត្យាប្រសើរក្រៃ
វិជ្ជាទិវថ្លៃ នៃព្រះពុទ្ធពីបុរាណ ។
បំពេញឥតនឿយណាយ រៀងរាល់ថ្ងៃមិនដែលខាន
លុះព្រះចូលនិព្វាន ទើបឈប់ខានទាំងអស់ហោង ។
ហៃសាធុជនណា អ្នកប្រាថ្នានឹងប៉ុនប៉ង

ចង់ឃ្លាតពីចំណង ត្រៃលោកនេះពិតប្រាកដ ។
ត្រូវខំប្រឹងសិក្សា នូវធម៌អាថ៌ដែលជាបទ
ពុទ្ធកិច្ចប្រាំប្រាកដ នេះកំណត់គួរយល់ដឹង ។
ជននោះនឹងស្មើបាន នៅនាឋានជាទីពឹង
ឬនៅនាលោកហ្នឹង តែងបានខ្លួនជាអ្នកធំ ។
លើសជនជង់ទាំងឡាយ សុខសប្បាយដ៏ឧត្តម
ក្សេមក្សាន្តសុខមនោរម្យ រៀងរាបដល់និព្វានហោង ។

សត្តមហាឋាន

បឋមំ ពោធិបល្លង្កំ ទុតិយំ អនិមិសកំ
តតិយំ ចង្កមំ សេដ្ឋំ ចតុត្ថំ រតនឃរំ ។
បញ្ចមំ អជបាលញ្ច មុចលិន្ទេន ឆដ្ឋមំ
សត្តមំ រាជាយតនំ សត្ថាហំ មុនិ សេវិតំ ។
ឯតេ សត្ត មហាឋានេ ជម្ពូទីបេ បតិដ្ឋិតា
បូជិតា នរទេវេហិ អហំ វន្ទាមិ ទូរតោ ។

ខ្ញុំសូមបង្គំប្រណម្យវន្ទា ឋានព្រះភគវ៉ានានាឆ្ងាយជិត
ឋានធំ៧ព្រះមុនីនៃបនិត្យ ឋានមួយទ្រង់ឋិតពិត១សប្តាហ៍ ។
សត្តមហាឋានមហាចេតិយ ពួកជនប្រុសស្រីគប្បីជ្រះថ្លា
ជាឋានបូជានៃពួកទេវតា ឋិតនៅអស្ចារ្យក្នុងជម្ពូទ្វីប ។
បឋមំ ពោធិបល្លង្កំ ទ្រង់តាំងបធានគ្មានស្តាយជន្មជីព

ត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធផុតភ្លើងប្រទីប　មនុស្សជម្ពូទ្វីបមានលាភថ្លៃថ្លា ។
ទុតិយំ　អនិមិសត្រ័　ទ្រង់តាំងកាយឈរទិសបូពិឧត្តរា
នាព្រះពោធិព្រឹក្សមិនព្រិចនេត្រា　ទ្រង់ទតពិចារណ៍មហាឋានពុទ្ធោ ។
តតិយំ　ចង្កមំ　សេដ្ឋំ　ទ្រង់តាំងហឫទ័យក្នុងព្រៃព្រះពោធិ៍
ទ្រង់យាងទៅមកពីទីទ្រង់ឈរ　នឹកគល់ព្រះពោធិ៍ប្រពៃអស្ចារ្យ ។
ចតុត្ថំ　រតនឃរំ　ទ្រង់តាំងពលំកម្លាំងប្រាជ្ញា
ពុះជ្រែកអភិធម្មក្នុងផ្ទះរតនា　ពាយ័ព្យទិសានៃទីត្រាស់ដឹង ។
បញ្ចមំ　អជ្ជបាលញ្ច　ទ្រង់តាំងទ្រង់ដាក់ហឫទ័យនឹងធឹង
នៅទីទទួលបាយាសត្រាស់ដឹង　ខាងកើតដងស្ទឹងនេរញ្ជរា ។
មុចលិន្ទេន　ឆដ្ឋមំ　ទ្រង់តាំងបល្ល័ង្កគង់ក្នុងធម្មា
ខាងត្បូងព្រះពោធិ៍មាននាគរាជា　បាំងព្រះភគវាការពារភិរុណ ។
សត្តមំ　រាជាយតនំ　ទ្រង់តាំងធម្មំខ្លាំងក្លាដោយគុណ
ខាងត្បូងមុចលិន្ទព្រះឥន្ទ្រចុះមុន　បូជាព្រះគុណគង់ក្រោមដើមកែះ ។
សត្តមហាឋានមហាចេតិយ　សូត្ររៀងរាល់ថ្ងៃចម្រើនចំណេះ
ចម្រើនចិត្តស្ងប់រស់មិនប្រហែស　កាត់បង់កិលេសមានះឫស្យា ។
ព្រះពុទ្ធត្រាស់ដឹងទីពឹងក្នុងលោក　ផុតពីទុក្ខសោករាគរោគតណ្ហា
គង់ក្នុងឋានស្ងាត់ ៧ សប្តាហ៍　ចេតិយសម្មាសម្ពុទ្ធគ្រង់អគ្គ ។

(ដោយលោកគ្រូ ប៊ុត សាវង្ស)

សហជាតវត្ថុ ៧ ប្រការ

១- រាហុលមាតា ទេវី	*ព្រះនាងពិម្ពា រាហុលមាតា*
២- អានន្ទោ រាជកុមារោ	*ព្រះអានន្ទ រាជកុមារ*
៣- ឆន្នោ អមច្ចោ	*ឆន្នអាមាត្យ*
៤- កាឡុទាយិ អមច្ចោ	*កាឡុទាយីអាមាត្យ*
៥- កណ្ឋកោ អស្សរាជា	*សេះកណ្ឋកអស្សរាជ*
៦- មហាពោធិរុក្ខោ	*ព្រះស្រីមហាពោធិព្រឹក្ស*
៧- ចតស្សោ និធិកុម្ភយោ	*កំណប់ទ្រព្យទាំង ៤ ទិស ។*

ធម្មនិយាមសង្ខេប

អហំ រី ខ្ញុំ បង្គំវន្ទា ឆ្ពោះព្រះភគវា ព្រះធម៌ថ្លៃថ្លា

ព្រមទាំងព្រះសង្ឃ ផូរផង់សីលា ចិន្ដាលំអុត ព្រះពុទ្ធនិយាម ។

សូមឲ្យសព្វសត្វ បដិបត្តិតាមធម៌ សាសនាបវរ ល្អដូចព្រះនាម

អរហំសម្មា គ្មានការទាក់ទាម កិលេសរវាម រវាតសូន្យបង់ ។

សូមឲ្យសាសនា សម្មាសម្ពុទ្ធ បរិសុទ្ធមោះមុត រួមចិត្តទ្រទ្រង់

ឋិតថេរចិរកាល អភិបាលដោយសង្ឃ ព្រមព្រៀងស្មោះត្រង់ ផ្ចិតផ្ចង់សិក្ខា ។ សូមមនុស្សទេវតា មានការគោរព ទាំងថ្ងៃទាំងយប់ ក្នុងព្រះសាសនា សូមបានសម្រេច ដូចក្ដីប្រាថ្នា អស់នូវតណ្ហា ទុក្ខាចប់ហោង ។ ***(ប៊ុត សាវង្ស)***

ពុទ្ធប្បវត្តិសង្ខេប

កុក្កុដេ គព្ភវាសោ ច-សោណេ ចុតនិក្ខមិ
ឧសភេ រាជសម្បត្តិ សសេ បព្វជិតោ ជិនោ។

ព្រះវិជិតមារ ទ្រង់យាងចុះមកកាន់អាស្រ័យក្នុងព្រះគភ៌ (នៃព្រះមាតា) ក្នុងឆ្នាំរកា ទ្រង់ប្រសូតចាកព្រះគភ៌ ក្នុងឆ្នាំច ទ្រង់សោយរាជ-សម្បត្តិក្នុងឆ្នាំឆ្លូវ ទ្រង់ព្រះផ្នួសក្នុងឆ្នាំថោះ ។

កុក្កុដេ សព្វញ្ញូ ពុទ្ធោ តត្ថ ចក្កំ បវត្តយិ
និព្វានគមនំ សប្បេ សហស្សំ បញ្ច មូសិកេ។

ទ្រង់ត្រាស់ដឹងជាព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធក្នុងឆ្នាំរកា ទ្រង់សម្តែងនូវព្រះធម្មចក្រក្នុងឆ្នាំនោះ ទ្រង់យាងចូលកាន់ព្រះនិព្វានក្នុងឆ្នាំម្សាញ់ ព្រះពុទ្ធសាសនានឹងគ្រប់ ៥០០០ គត់ក្នុងឆ្នាំជូត ។

ឱក្កន្តោ ច គរុវារស្មឹ សុក្រវារេ ច និក្ខមិ
សម្ពុទ្ធោ ពុធវារស្មឹ អង្គារេ បរិនិព្វុតោ។

ទ្រង់យាងចុះកាន់ព្រះគភ៌ (ព្រះមាតា) ក្នុងថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ប្រសូតក្នុងថ្ងៃសុក្រ បានត្រាស់ជាព្រះសម្ពុទ្ធក្នុងថ្ងៃពុធ បរិនិព្វានក្នុងថ្ងៃអង្គារ ។

អាសាឡ្ហបុណ្ណមោក្កន្តោ វិសាខេយេវ និក្ខមិ
វិសាខបុណ្ណមី សម្ពុទ្ធោ វិសាខេ បរិនិព្វុតោ។

ព្រះអង្គយាងចុះកាន់ព្រះគភ៌ ក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មី ខែអាសាឍ ប្រសូតក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មីខែពិសាខ បានត្រាស់ជាព្រះសម្ពុទ្ធ ក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មីខែពិសាខ បរិនិព្វានក្នុងថ្ងៃពេញបូណ៌មីខែពិសាខ ។

និព្វុតេ លោកនាថម្ហិ សម្ពុទ្ធេ អគ្គបុគ្គលេ
បដិមា ពោធិរុក្ខា ច ថូបា ច ជិនធាតុយោ ។
ចតុរាសីតិសហស្ស- ធម្មក្ខន្ធា សុទេសិតា
អគ្គប្បវត្តនដ្ឋានេ ថបិតា ហោន្តិ បាណិនំ ។

កាលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាអគ្គបុគ្គល ជាទីពឹងនៃសត្វលោក ស្តេចបរិនិព្វានទៅហើយ ព្រះបដិមាផង ពោធិព្រឹក្សផង ព្រះស្តូបផង ព្រះជិនធាតុផង ព្រះធម៌ ៨ ម៉ឺន ៤ ពាន់ធម្មក្ខន្ធ ដែលព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងហើយដោយប្រពៃផង ជាវត្ថុគឺព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុក ក្នុងស្ថានដ៏ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីជាបុញ្ញក្ខេត្ត ដ៏ប្រសើររបស់សត្វទាំងឡាយ ។

ឱកាស សិរីសក្យមុនិសព្វញ្ញុពុទ្ធស្ស ពលវប្បច្ចូសសមយេ កុសិនារាយ យមកសាលានមន្តរេ អមុម្ហិ សប្បសំវច្ឆរេ គិម្ហឧតុម្ហិ វិសាខមាសេ សុក្កបក្ខេ បណ្ណរសិយា តិថិយំ ភុម្មវារេ ភុម្មយាមេ អនុរាធនក្ខត្តទិវសេ បរិនិព្វានំ អហោសិ អនុបាទិសេសាយ និព្វានធាតុយា ។

ខ្ញុំសូមគោរព សម្តេចព្រះសិរីសក្យមុនីសព្វញ្ញុពុទ្ធជាម្ចាស់ ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ ដោយអនុបាទិសេសនិព្វានធាតុក្នុងចន្លោះសាលព្រឹក្សទាំងគូ ជិតក្រុងកុសិនារាក្នុងបច្ចូសសម័យដ៏មានកម្លាំង ក្នុងថ្ងៃនៃនក្ខត្តឫក្សឈ្មោះអនុរាធា ក្នុងថ្ងៃអង្គារ យាមអង្គារ ជាតិថីពេញបូណ៌មីខាងខ្នើត ខែពិសាខ ក្នុងគិម្ហរដូវ ឆ្នាំម្សាញ់ឯណោះហោង ។

(តពីនេះទៅ ត្រូវបកសករាជប្រាប់ ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ដែលកន្លងហើយ និងបច្ចុប្បន្ន និងអនាគតដរាបដល់ចប់) ។

ប្រែពាក្យកាព្យ

យើងខ្ញុំបរិស័ទពុទ្ធសាសនា ឱនកាយវាចាចិត្តគោរព
ចំពោះព្រះពុទ្ធដែលជាម្លប់ គ្រប់គ្នាត្រូវចាំឲ្យទៀងទាត់ ។
ចងចាំថ្ងៃខែឲ្យបានច្បាស់ នៃព្រះពុទ្ធម្ចាស់គឺប្រវត្តិ
សង្ខេបខ្លីៗឲ្យរត់មាត់ កំណត់ចាំបានពេលទាំងអស់ ។
យាងចុះកាន់គភ៌ឆ្នាំរកា អាសាឍមាសាថ្ងៃព្រហស្បតិ៍
ប្រសូតឆ្នាំចថ្ងៃសុក្រស្មោះ ពិសាខឈើលាស់ដើមរដូវ ។
សោយរាជ្យកត្តិកថ្ងៃអាទិត្យ ប្រជុំព្រាហ្មណ៍ព្រឹទ្ធនាឆ្នាំឆ្លូវ
បួសថោះអាសាឍព្រហស្បតិ៍ត្រូវ ត្រាស់នៅរកាពិសាខពុធ ។
បរិនិព្វានទៅថ្ងៃអង្គារ បរិស័ទគ្រប់គ្នាកើតតក់ស្លុត
នៅខែពិសាខព្រះសម្ពុទ្ធ រលត់បញ្ចក្ខន្ធនាឆ្នាំម្សាញ់ ។
យើងបាត់ព្រះពុទ្ធទាន់សាសនា ធម៌ជាអាចារ្យកុំគ្នាន់ក្នាញ់
អ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ឈ្មោះស្រលាញ់ ចំពោះអង្គអញតថាគត ។
បំណាច់អ្នកកាន់ពុទ្ធសាសនា ត្រូវចាំសាវតារនៃព្រះពុទ្ធ
គឺថ្ងៃខែឆ្នាំឲ្យហ្មត់ចត់ ទើបបានកំណត់ជាពុទ្ធជន ។

គោតមប្រវត្តិ

ខ្ញុំសូមថ្វាយវន្ទា ព្រះសាស្ដាដ៏មានបុណ្យ
និងសូមគោរពគុណ គ្រាព្រះអង្គចុះចាកឋាន ។
មកចាប់ផ្ទៃមាតា ស្រីស្រឹង្គារស្រស់កល្យាណ
កាលនោះមហាជនបាន សុខក្សេមក្សាន្តព្រោះបារមី ។
ក្នុងថ្ងៃព្រហស្បតិ៍អា- សាឍមាសាពេញបូណ៌មី
រកាជាឆ្នាំថ្មី សុខសិរីដល់ជនា ។
កាលបាន១០ខែហើយ ព្រះគុណអើយកើតអស្ចារ្យ
នៅដងព្រៃព្រឹក្សា ឈ្មោះហៅថាព្រៃសាលវន ។
កក្រើកផែនពសុធា មានទេវតារាប់រយពាន់
ស្ថិតនៅក្នុងតំបន់ នៃឧទ្យានលុម្ពិនី ។
ឆ្នាំចវិសាខនា- ថ្ងៃសុក្រជាពេញបូណ៌មី
ថ្ងៃនោះព្រះជិនស្រី ទ្រង់ប្រសូតឥតមានព្រួយ ។
កាលសិទ្ធត្ថក្សត្រា មានវស្សាដប់ប្រាំមួយ
បិតាបានលើកស្នួយ អភិសេកនឹងស្រីង្គារ ។
នារីស្រស់កល្យាណ អ្នកផងបានស្គាល់គ្រប់គ្នា
ថាឈ្មោះនាងពិម្ពា ស្រស់សោភាលើសលែងក្រៃ ។
កាលនោះក្នុងឆ្នាំឆ្លូវ ត្រូវថ្ងៃសៅរ៍មានសិរី
អាសាឍពេញបូណ៌មី ក្សត្រាថ្លៃបានសុខា ។

ស្ដេចមានព្រះរាជបុត្រ បរិសុទ្ធភក្ត្រស្រស់ថ្លា
គួរឲ្យព្រះរាជា ស្ដេចចំពាក់ចិត្តពេកក្រៃ ។
តែទ្រង់បានកាត់ផ្ដាច់ ទ្រង់សម្រេចព្រះហឫទ័យ
ថាត្រូវកាត់អាល័យ ពីបុត្រថ្លៃមួយគ្រាណា ។
បើបិតាបានត្រាស់ វិលរហ័សរកបុត្រា
មកប្រោសស្ងួនពុំងា ចាកសង្សារណាបុត្រថ្លៃ ។
កាលនោះថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ក្នុងឆ្នាំថោះមានសិរី
អាសាឍពេញបូណ៌មី ក្សត្រាថ្លៃចេញបព្វជ្ជា ។
កាលបានបព្វជ្ជាហើយ មិនព្រងើយខំឧស្សាហ៍
ធ្វើទុក្ករកិរិយា គ្មាននរណាធ្វើដូចអី ។
បានត្រាស់ឆ្នាំរកា ពិសាខាពុធបុណ្ណមី
ជាថ្ងៃព្រះជិនស្រី មានសិរីឈ្មោះក្រុងមារ ។
ត្រាស់ដឹងបានពីរខែ ទ្រង់គ្មាន់គ្នេរប្រោសទេសនា
ប្រោសបញ្ចវគ្គិយា នាកណ្ដាលដងព្រឹក្សព្រៃ ។
គឺក្នុងឆ្នាំរកា អាសាឍមាសាបុណ្ណមី
ថ្ងៃសៅរ៍ព្រះជិនស្រី ផ្ដើមពោលស្ដីធម៌ទេសនា ។
ក៏ជាថ្ងៃកំណើត សង្ឃបានកើតក្នុងលោកា
សាវ័កព្រះសាស្ដា មានរហូតដល់សព្វថ្ងៃ ។
នាថ្ងៃមួយនោះណា គួរសោកាណាម្ចាស់ថ្លៃ

គឺថ្ងៃព្រះជិនស្រី កាត់ព្រះទ័យដាក់សង្ខារ ។
គឺក្នុងថ្ងៃអាទិត្យ ឆ្នាំម្សាញ់ពិតមាឃមាសា
នៅចំពោះមុខមារ នាបាវាលចេតិយ ។
បីខែកន្លងទៅ មិនឈប់នៅឃើនយូរអី
ដល់ថ្ងៃព្រះជិនស្រី ទ្រង់និព្វានចាកលោកា ។
គឺក្នុងឆ្នាំនោះឯង មានការជ្រេងតែមាសា
គឺខែវិសាខនា ថ្ងៃអង្គារពេញបូណ៌មី ។
ដោយអំណាចអានុភាព ដែលខ្ញុំក្រាបថ្វាយវន្ទីយ៍
នឹកគុណព្រះមុនី សូត្រប្រវត្តិព្រះសាស្តា ។
សូមឲ្យសម្រេចបុណ្យ ដែលជាគុណល្អថ្លៃថ្លា
អន្ទោលក្នុងសង្សារ សូមប្រាថ្នាជួបបណ្ឌិត ។
សូមជួបព្រះសិអារ្យ ជាសាស្តាដ៏ពិសិដ្ឋ
សូមចាក់ផ្លុះធមិពិត សមដូចចិត្តប្រាថ្នាហោង ។

(ដោយព្រះគ្រូ សាន-សុជា)

ពុទ្ធប្បវត្តិសង្ខេប-ងាយចាំ

ចាប់-រ-អា-ព្រ	គឺចាប់បដិសន្ធិ ឆ្នាំរកា ខែអាសាឍ ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍
ប្រ-ច-ពិ-សុក្រ	គឺប្រសូត ឆ្នាំច ខែពិសាខ ថ្ងៃសុក្រ
រាជ-ឆ្លូវ-ក-អា	គឺសោយរាជ្យ ឆ្នាំឆ្លូវ ខែកត្តិក ថ្ងៃអាទិត្យ
បួស-ថោះ-អា-ព្រ	គឺចេញបួស ឆ្នាំថោះ ខែអាសាឍ ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍
ត្រាស់-រ-ពិ-ពុធ	គឺត្រាស់ដឹង ឆ្នាំរកា ខែពិសាខ ថ្ងៃពុធ
ដាក់-ម្សាញ់-មា-អា	គឺដាក់អាយុសង្ខារ ឆ្នាំម្សាញ់ ខែមាឃ ថ្ងៃអាទិត្យ
និ-ម្សាញ់-ពិ-អ	គឺចូលនិព្វាន ឆ្នាំម្សាញ់ ខែពិសាខ ថ្ងៃអង្គារ

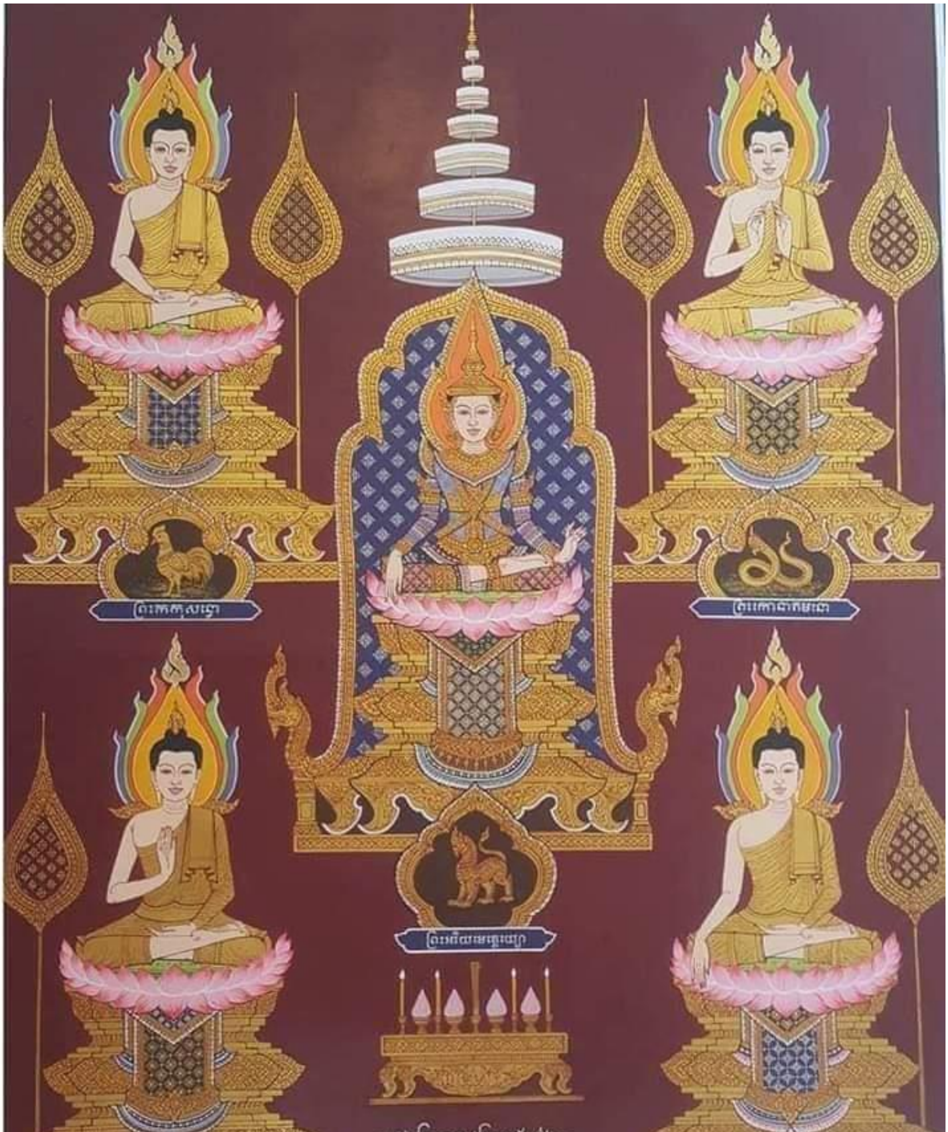
ព្រះពុទ្ធ៥ព្រះអង្គ

បទសរភញ្ញ

សូមថ្វាយបង្គំព្រះសម្ពុទ្ធ ប្រសើរបំផុតក្នុងលោកា
ជាគ្រូនៃមនុស្សនិងទេវតា ទ្រង់ត្រាស់ទេសនាប្រដៅសត្វ ។
ចង្អុលឲ្យដើរផ្លូវកណ្តាល មាគ៌ាត្រកាលអាចកម្ចាត់
ទុក្ខភ័យចង្រៃឲ្យខ្ចាយបាត់ អាចកាត់សង្សារទុក្ខបាន ។
សាសនាព្រះអង្គនៅសព្វថ្ងៃ សត្វមាននិស្ស័យពីបុរាណ
ប្រឹងរៀនប្រឹងស្តាប់ចេះចាំបាន កាន់តាមលំអានបានក្តីសុខ ។
ឥតមានសុខណាស្មើក្តីស្ងប់ បញ្ចប់ត្រឹមសុខឃ្លាតចាកទុក្ខ
តាំងពីលោកនេះតទៅមុខ ក្តីសុខនឹងមានព្រោះធម៌ស្ងប់ ។
ខ្ញុំសូមបង្គំផ្តោះព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃបវរទាំងគ្រប់សព្វ
រួមជាត្រៃរតន៍គួរគោរព ជាម្លប់ត្រជាក់នៃលោកា ។
ព្រះរូបព្រះធាតុនៃព្រះពុទ្ធ វិសុទ្ធតាងអង្គព្រះសាស្តា
សូមគុណត្រៃរតន៍ជួយខេមរា ឲ្យបានសុខាតរៀងទៅ ។

(ព្រះរាជនិពន្ធ សម្តេចសង្ឃរាជ ជួន-ណាត)

បទបង្ហូតទង់ព្រះពុទ្ធសាសនា

១. សូមមើលទង់ជ័យឆព្វណ្ណរង្សី ដែលមានរស្មីភ្លឺស្រស់ល្អ
ខៀវលឿងក្រហមព្រមទាំងពណ៌ស ហង្សបាទនិងពណ៌ដ៏ភ្លឺផ្លេក ។
២. ប្រទេសតូចធំ បានស្មគ្រស្មាគម ប្រជុំគ្នាច្រើនអនេក
ព្រមយករស្មីព្រះពុទ្ធគួរត្រេក ប្រសើរពន់ពេកក្រៃកន្លង ។
៣. ធ្វើជាសញ្ញាទង់ជ័យសាសនា នៃសម្ពុទ្ធធំ ចម្បង
ចូរយើងរាល់គ្នាយកចិត្តចាំចង នឹកដល់ព្រះអង្គជាអម្ចាស់ ។
៤. ទោះជាតិផ្សេងគ្នាក៏ត្រូវដឹងថា សុទ្ធសឹងតែជាពុទ្ធសាសន៍
ត្រូវមានសាមគ្គីទាំងក្មេងទាំងចាស់ ប្រឹងប្រែងឲ្យណាស់គ្រប់ៗ គ្នា ។
៥. សូមសាសនាពុទ្ធថ្កុំថ្កើងបំផុត រុងរឿងវិសុទ្ធិ ថ្លៃថ្លា ហើយមាន
ជោគជ័យផ្សាយពេញលោកា ដោយជនជ្រះថ្លាច្រើនសែនលាន។
៦. មានចិត្តស្នេហា គោរពបូជា ចំពោះធម៌ ដ៏កល្យាណ
ទាំងមនុស្សទេវតាស្នេហាគ្រប់ប្រាណ ប្រាថ្នាចង់បានសេចក្តីសុខ ។
៧. យើងខេមរជាតិ នាំគ្នាខ្មីឃ្មាត កាន់ធម៌នឹងបាន ផុតទុក្ខ
រួបរួមសាមគ្គីពីនេះទៅមុខ យើងនឹងបានសុខក្សេមក្សាន្តត្រាណ ។
៨. ព្រមព្រៀងប្រព្រឹត្តកាន់ធម៌សុចរិត ឆ្ពោះទៅកាន់ស្ថាននិព្វាន
ជាទីផុតទុក្ខបានសុខក្សេមក្សាន្ត ជាតិយើងនឹងបានសោយសុខា ។

(ព្រះរាជនិពន្ធ សម្តេចសង្ឃរាជ ជួន-ណាត)

បទឆព្វណ្ណរង្សី

សូត្រពេលទង់បង្ហូតហើយ

១. ជាតិយើងអ្នកកាន់សាសនា   ត្រូវដឹងច្បាស់ថាព្រះពុទ្ធជិនស្រី
ទ្រង់មានឆព្វណ្ណរង្សី   គឺព្រះរស្មីទាំងប្រាំមួយពណ៌ ។
២. ផ្សាយចេញពីព្រះកាយទ្រង់   រុងរឿងឫទ្ធិរុងប្រសើរបវរ
ឆ្កៀលឆ្វាត់កាយឆើតឆាយល្អ   ទាំង ៦ ពណ៌ស្រស់ល្អសោភា ។
៣. កំណើតនៃព្រះរស្មី   កើតដោយបារមីនៃព្រះភគវា
ធ្វើទានឥតមានរួញរា   កាលដែលនៅជាព្រះពោធិសត្វ ។
៤. រស្មីពណ៌ខៀវនោះណា   កាលឆ្កៀលនេត្រាទ្រង់ដោយចិត្តកាត់
ធ្វើទានដល់ឥន្ទព្រាហ្មណ៍ពិត   កាលនៅជាក្សត្រនាមស្រីពិរាស្ត្រ
៥. រស្មីពណ៌លឿងភ្លឺថ្លា   កាលដែលទ្រង់អារសាច់ដៃធ្វើមាស
បិទពុទ្ធរូបភ្លឺល្អឱភាស   ព្រះឥន្ទជាងមាសទ្រង់វៃបណ្ឌិត ។
៦. រស្មីក្រហមនោះណា   កាលដែលមាតាពស់ខាំស្លាប់ពិត
បទុមស៊ូប្តូរជីវិត   កាត់បេះដូងបិទធ្វើថ្នាំមាតា ។
៧. រស្មីពណ៌សសុទ្ធសាធ   កាលជាព្រះបាទវេស្សន្តរក្សត្រា
ឲ្យទានដំរីសសោភា   ដល់ព្រាហ្មណ៍ប្រាថ្នា យកពោធិញ្ញាណ ។
៨. រស្មីពណ៌ដូចជើងហង្ស   កាលមាតាទ្រង់យក្សចាប់យកបាន
វិជ្ជាធរអារសាច់ខ្លួនប្រាណ   ឲ្យយក្សសាមាន្យស៊ីប្តូរជីវិត ។
៩. រស្មីភ្លឺផ្លេកពណ៌ភាយ   កាលជាទន្សាយឈ្មោះសោមបណ្ឌិត

ឲ្យទានសាច់ឈាមជីវិត ដល់ឥន្ទព្រាហ្មណ៍ពិតជាអត់អាហារ ។
១០. រស្មីខៀវលឿងក្រហម ស-ហង្សបាទព្រមភ្លឺផ្លេកអស្ចារ្យ
ត្រូវជាប្រាំមួយប្រការ ក្មេងចាស់កុមារចងចាំទុកអើយ ។

(ព្រះរាជនិពន្ធ សម្តេចសង្ឃរាជ ជួន-ណាត)

កំណើតរស្មី ៦ ពណ៌

ពណ៌ខៀវកាលភ្លៀលព្រះនេត្រា ឲ្យឥន្ទព្រាហ្មណ៍ណាកាលជាក្សត្រ
នាមស្រីពិរាស្រ្តចង់សម្រេច ឲ្យបានសពេជ្ញសាស្តាចារ្យ ។
ពណ៌លឿងកាលអារសាច់ធ្វើមាស បិទលនអង្គព្រះពុទ្ធបដិមា
ព្រះឥន្ទ្រជាជាងច្នៃរចនា ថ្វាយពរសាធុការពេញផែនដី ។
ក្រហមជាពណ៌ឈាមបេះដូង ភ្លៀលពីដើមទ្រូងដោយឃ្មាតខ្មី
បិទពិសពស់ខាំព្រះជនី គង់រស់ជីវីជាស្បើយទៅ ។
ពណ៌សឲ្យទានដំរីស មង្គលបវរមាសធ្លិនធ្លៅ
ត្រូវរាស្រ្តបណ្តេញមិនឲ្យនៅ ព្រមទាំងកូនចៅភរិយាណា ។
ហង្សបាទលោហិតសាច់មំសំ អារសាច់ខ្លួនតាំងជួរមាតា
កាលយក្សវ៉ាចាប់បរិភោគ្គា ជីវិតមាតារស់រឹងខ្មី ។
ផ្លេកពណ្ណរាយកាលជាទន្សាយ ឲ្យទានពុំស្តាយជីវិតអី
លោតចូលភ្នក់ភ្លើងពុំថាអ្វី ឲ្យជាចំណីឥន្ទព្រាហ្មណ៍ណា ។
កាលដែលបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធ ជាមកុដត្រៃភពក្នុងលោកា

ពណ៌ទាំង ៦ នេះសោភណា ក្លាយមកកើតជាឆព្វណ្ណរង្សី ។
ពេលនេះក្នុងលោកគេសន្មត យកពណ៌នេះកត់ជាសេចក្តី
ហៅទង់សាសនាព្រះជិនស្រី ពាសពេញផែនដីផ្ទៃពសុធា ។
យើងខ្ញុំពល់គ្នាសូមគោរព វន្ទាចមកពទង់សាសនា
សូមមានមង្គលឈ្នះមារា សត្រូវនានាក្នុងភពបី ។
សូមឲ្យយើងខ្ញុំប្រញាប់ដល់ ដើរកាត់តាមផ្លូវទៅបុរី
ជាស្ថានបរមសុខសួស្តី ដោយព្រះបារមីនិព្វានហោង ។

សុខាភិយាចនគាថា

បសន្នា ហោន្តុ សព្វេបិ បាណិនោ ពុទ្ធសាសនេ
សម្មា ធារំ បវេច្ឆន្តោ កាលេ ទេវោ បវស្សតុ
វុឌ្ឍិភាវាយ សត្តានំ សមិទ្ធំ នេតុ មេទនីំ
មាតា បិតា ច អត្រជំ និច្ចំ រក្ខន្តិ បុត្តកំ
ឯវំ ធម្មេន រាជានោ បជំ រក្ខន្តុ សព្វទា ។

ប្រែ: **បសន្នា ហោន្តុ សព្វេបិ បាណិនោ ពុទ្ធសាសនេ** សត្វទាំង-ឡាយទាំងពួង ចូរជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា,

សម្មា ធារំ បវេច្ឆន្តោ កាលេ ទេវោ បវស្សតុ វុឌ្ឍិភាវាយ សត្តានំ សមិទ្ធំ នេតុ មេទនីំ សូមឲ្យភ្លៀងបង្អូរនូវធារទឹកដោយប្រពៃ ចូរបង្អុរចុះក្នុងកាលដ៏គួរ ចូរបណ្តាលឲ្យផែនដីសំរឹទ្ធិ គឺថាឲ្យមានដីជាតិល្អឡើង ដើម្បីឲ្យកើតសេចក្តីចម្រើនដល់សត្វទាំងឡាយ,

មាតា បិតា ច អត្រជំ និច្ចំ រក្ខន្តិ បុត្តកំ *មាតាក្តី បិតាក្តី បីបាច់រក្សាជានិច្ចនូវកូនតូចជាកូនបង្កើតយ៉ាងណាមិញ,*

ឯវំ ធម្មេន រាជានោ បជំ រក្ខន្តុ សព្វទា *សូមព្រះបរមក្សត្រទាំងឡាយ រក្សានូវប្រជាជនតាមគន្លងធម៌ ដូចជាមាតាបិតាបីបាច់រក្សានូវកូនដូច្នោះ ឲ្យបានសព្វកាលទៅហោង ។* ***(សម្តេច ជួន ណាត)***

អធិដ្ឋានគាថា

រតនត្តយតេជេន កម្ពោជរដ្ឋវាសិនោ
វុឌ្ឍឹ វិរុឡ្ហី បប្បោន្តុ សន្តិភាវញ្ច នាញ្ញថា ។

ដោយតេជះនៃព្រះរតនត្រ័យ សូមជនានុជនទាំងឡាយ
អ្នកនៅក្នុងកម្ពុជរដ្ឋ ដល់នូវការលូតលាស់ ចម្រើន
និង សន្តិភាព កុំបីឃ្លាតក្លាយទៅជាប្រការដទៃឡើយ ។

(បុរាណនិពន្ធ)

និគមនគាថា

យំ សិទ្ធំ ឥមិនា បុញ្ញំ យញ្ចញ្ញំ បសុតំ មយា
ឯតេន បុញ្ញកម្មេន សីឃំ បប្បោមិ និព្វុតឹ
អប្បត្តោ យាវ និព្វានំ ភវេយ្យំ ជាតិជាតិយំ
មហាបញ្ញាយ សម្បន្នោ ជោតេយ្យំ ជិនសាសនំ
ឥមិនា រចនេន តុ សព្វេ សត្តា សុខី ហោន្តុ
កម្ពុជរដ្ឋវាសិនំ សន្តិភាវោ សទា ហោតុ ។

ដោយផលបុណ្យ ដែលសម្រេចពីការរចនានូវសៀវភៅនេះក្តី ដោយបុញ្ញកម្មដែលខ្ញុំបានសន្សំមកហើយក្តី សូមឲ្យខ្ញុំបានសម្រេចនូវព្រះនិព្វានដ៏ឆាប់រហ័ស ។ ប្រសិនបើមិនទាន់បានសម្រេចនូវព្រះនិព្វានដរាបណា ក៏សូមឲ្យខ្ញុំជាអ្នកដល់ព្រម ដោយប្រាជ្ញាដ៏ធំ អាចប្រកាសសាសនាព្រះជិនស្រីឲ្យរុងរឿងគ្រប់ៗជាតិ ។ ដោយការរចនាសៀវភៅនេះ សូមសព្វសត្វទាំងអស់ប្រកបតែសេចក្តីសុខ សូមសន្តិភាពកើតមានសព្វកាលទាំងពួង ដល់ប្រជាជនអ្នករស់នៅក្នុងដែនកម្ពុជា ។៚

ចប់

ឯកសារយោង

- ពុទ្ធប្បវត្តិ ទូរេនិទាន និង អវិទូរេនិទាន
- ពិធីពុទ្ធាភិសេក (សម្ដេចសង្ឃរាជ ជួន-ណាត)
- បាលីវេយ្យាករណ៍ (សេខ-នាង)
- អដ្ឋកថារតនសូត្រ បិដកលេខ ៥២
- សៀវភៅប្រវត្តិព្រះសារីរិកធាតុ (វ៉ាន់ ចាន់សារ៉ែន)
- គាថាធម្មបទ ពុទ្ធវគ្គ
- ឯកសារព្រះគ្រូម៉ី-ជួន និងលោកគ្រូ កែ-យឿង
- សៀវភៅ "គោរពគុណ" ឧបាសក ជួន-ម៉េន
- ឯកសារលោកអាចារ្យក្មេង ហេង-ជុំនិត
- វចនានុក្រមខ្មែរ បោះពុម្ពគ្រាទី ៥
- និងឯកសារមួយចំនួនទៀត

E-mai l: kolsopheap839@gmail.com
Facebook : Kol Sopheap
Page : Kol Sopheap - គល់-សុភាព
Contact : 088 26 94 695 / 016 75 30 89

រៀបរៀងដោយ
ភិក្ខុ អគ្គទត្តោ. គល់-សុភាព
ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០១៩
ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង

សៀវភៅដែលខ្ញុំបានរៀបរៀង

១-	ភាសាខ្មែរ	(30-1-2007)
២-	មហាធម្មសង្គហៈ	(23-7-2014)
៣-	សង្គហគាថា	(4-1-2015)
៤-	វេទមន្តខ្មែរ (ច្បាប់ចម្លង)	(3-7-2015)
៥-	បាលីមន្ត្រគាថា	(30-10-2015)
៦-	ប្រជុំតម្រា (ច្បាប់ចម្លង)	(29-7-2015)
៧-	ក្បួនព្រហ្មជាតិ (ច្បាប់ចម្លង)	(18-6-2015)
៨-	ក្បួនកុមារជន់ (ច្បាប់ចម្លង)	(22-2-2016)
៩-	ព្រហ្មជាតិកណ្ឌទី២ (ច្បាប់ចម្លង)	(22-2-2016)
១០-	វិនយសង្គហៈ (ច្បាប់ចម្លង)	(9-1-2019)
១១-	បព្វជ្ជាខន្ធកៈ (ច្បាប់ចម្លង)	(24-1-2019)
១២-	ពិធីពុទ្ធាភិសេក	(12-6-2019
១៣-	អភិធម្មត្ថសង្គហៈ បរិច្ឆេទទី៥	(26-12-2019)
១៤-	នមស្ការព្រះរតនត្រ័យ	(1-6-2020)
១៥-	KATHINA CEREMONY	(0-11-2020)